PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA • 2020 M. BALANDIS

Liahona

Gyvasis Kristus
IR BESITĘSIANTIS Sugrąžinimas

Prezidentas Nelsonas. Bažnyčios ateitis, p. 6

Jūsų vieta besitęsiančiame Sugrąžinime, p. 18

Velykos Mormono Knygoje, p. 24, 28

ČIA
YRA
BAŽNYČIA

Nairobis
Kenija

GETTY IMAGES ILIUSTRACIJA

Toliau tęsiantis Sugrąžinimui, Evangelija sklinda po pasaulį. Kenija yra Bažnyčios augimo Afrikoje pavyzdys.

nariai — **14 143**

2 — kuolai

bendruomenės — **48**

1 — misija

giminės istorijos centrai — **5**

78 — procentai gyventojų yra krikščionys

1979 Pirmieji vietiniai atsivertusieji prisijungė prie Bažnyčios.

1988 Suorganizavus pasninką, surenkamos lėšos sausros kamuojamiems 15-os kaimų gyventojams padėti.

2001 Įkuriamas Nairobio kuolas.

2020 Nairobyje pradeda veikti Krašto biurai, aptarnaujantys 100 000 narių iš 18 centrinės Afrikos šalių.

Bažnyčios ateitis
Prezidentas Raselas M. Nelsonas
6

Tarnystė naudojantis visuotine konferencija
14

Besitęsiantis Sugrąžinimas
Vyresnysis Legrandas R. Kurtisas
Jaunesnysis
18

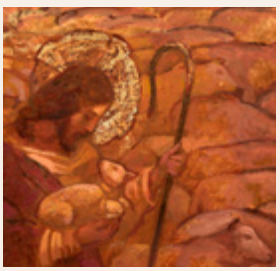

Ką man reiškia Velykos?
28

200 šviesos metų

Gražią, giedrą dieną prieš 200 metų vienas vaikinas nuėjo į giraitę ketindamas prašyti atleidimo ir melstis, kad sužinotų, prie kurios bažnyčios jungtis. Iš stebuklingo regėjimo jis sužinojo, kad neturėtų jungtis nė prie vienos iš jų. Taip prasidėjo Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas – procesas, kuris tęsiasi ir mūsų dienomis.

Šiame numeryje minime 200-uosius šviesos metus:

- Prezidentas Raselas M. Nelsonas moko, kaip Izraelio surinkimas abiejose uždangos pusėse gali mus ir kitus žmones paruošti Viešpaties antrajam atėjimui (p. 6).
- Vyresnysis Legrandas R. Kurtisas Jaunesnysis aiškina, kaip pastarųjų dienų šventieji prisidėjo prie besitęsiančio Sugrąžinimo – ir kaip prie jo galime prisidėti visi mes (p. 18).
- Jaunimui vyresnysis Nylas L. Andersenas atskleidžia penkias tiesas, kurias galime sužinoti iš Pirmojo regėjimo (p. 52).

Linkiu, kad mokydamiesi iš mūsų pranašo žodžių ir ištikimų šventųjų pasakojimų, sužinotume tai, ką prieš 200 metų sužinojo pranašas Džozefas: kad Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus yra realios, gyvos esybės ir mus myli. Ir dalykimės tuo pažinimu su savo draugais ir kaimynais!

Nuoširdžiai
Vyresnysis Rendis D. Fankas iš Septyniasdešimties,
Bažnyčios žurnalų skyriaus redaktorius

Turinys

5 **Visuotinės konferencijos bėgant metams**

6 **Bažnyčios ateitis**
Prezidentas Raselas M. Nelsonas
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia ruošia pasaulį Gelbėtojo sugrįžimui.

12 **Tikėjimo portretai**
Berglinda Gudnason
Kai kova su depresija tapo nepakeliama, Berglinda ėmė atvirai kalbėti apie savo vargus ir Dangiškasis Tėvas padėjo jai pagyti.

14 **Tarnystės principai**
Tarnystė naudojantis visuotine konferencija
Visuotinė konferencija suteikia mums daugelį progų pasitarnauti – prieš visuotinės konferencijos savaitgalį, per jį ir po jo.

18 **Besitęsiantis Sugrąžinimas**
Vyresnysis Legrandas R. Kurtisas Jaunesnysis
Sugrąžinimas prieš 200 metų prasidėjo Šventojoje giraitėje ir tęsiasi šiais laikais.

24 **Jie vylėsi, kad Kristus ateis, – mes taip pat galime**
Mindė Selu
Viltį, kad Kristus vėl ateis, galime įgyti lygiai taip, kaip ją įgijo Mormono Knygos pranašai.

28 **Ateik ir sek paskui mane. Mormono Knyga**
Pasinaudokite šiais kassavaitiniais straipsniais, kad šį mėnesį praturtintumėte Mormono Knygos studijas.

32 **Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
Tėvas dukrai padovanoja neįkainojamą dovaną; sielvartaujančiai motinai primenama apie Dievo malonę; sesuo išsako savo mintis apie sielos vertę; berniuko tikėjimas padeda jo šeimai.

36 **Pamokos iš Mormono Knygos**
Galinga širdies permaina
Vyresnysis Kailas S. Makėjus
Kai atgailaujame, dėl Gelbėtojo Apmokėjimo gali įvykti galinga mūsų širdies permaina.

40 **Pagerinkime savo patyrimus šventykloje**
Pirmoji Prezidentūra

Trumpi skaitiniai

„Ateik ir sek paskui mane“ *pagalba*

Viršelyje
Stefano Cirianni
nuotrauka

Skyriai

Jauni suaugusieji
42
Jauni suaugusieji yra **labai svarbi besitęsiančio Sugrąžinimo dalis.** Sužinokite, kaip galite padėti!

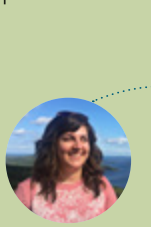

Jaunimas
50
Pirmasis regėjimas **įrodo, kad Dievas myli** Savo vaikus, o ypač tuos, kurie Jo ieško.

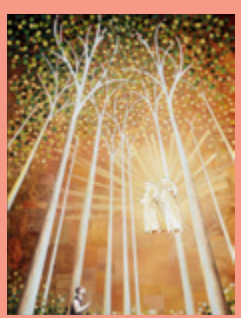

Vaikai
Draugas
Jėzaus Kristaus Bažnyčia atkurta!

BALANDŽIO NUMERIO STRAIPSNIAI, TIK SKAITMENINĖ VERSIJA

Ar praeitis neleidžia jums eiti pirmyn?
Džefas Beitsas

Jaunas suaugusysis pasakoja, kaip pakviesdami į savo gyvenimą Jėzų Kristų galime padėti sau judėti pirmyn.

Sakyti visą Bažnyčios pavadinimą buvo nepatogu, bet verta
Lori Ahola

Jauna suaugusioji pasakoja, kaip sekdama prezidento Nelsono patarimu ji galėjo geriau dalytis Evangelija.

Rasti džiaugsmą Viešpaties darbe
Jauni žmonės iš viso pasaulio dalijasi, kaip jie dalyvauja besitęsiančiame Sugrąžinime.

SUŽINOKITE DAUGIAU

Programėlėje „Evangelijos biblioteka“ arba internete adresu liahona.ChurchofJesusChrist.org jūs galite:

- Rasti naujausią numerį.
- Rasti tik internete skelbiamą medžiagą.
- Ieškoti informacijos ankstesniuose numeriuose.
- Pateikti savo pasakojimus ir atsiliepimus.
- Užsiprenumeruoti arba padovanoti prenumeratą.
- Pagerinti Evangelijos studijavimą naudojant skaitmenines priemones.
- Dalytis patikusiais straipsniais ir filmais.
- Atsisiųsti ir spausdinti straipsnius.
- Klausytis patikusių straipsnių.

SUSISIEKITE SU MUMIS

Klausimus ir atsiliepimus siųskite adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Savo pasakojimus siųskite adresu liahona.ChurchofJesusChrist.org arba pašto adresu:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

2020 M. BALANDIS, 22 TOMAS, NR. 1
LIAHONA 16719 156

Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios žurnalas

Pirmoji Prezidentūra: Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas, Henris B. Airingas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: M. Raselas Balardas, Džefris R. Holandas, Dyteris F. Uchtdorfas, Deividas A. Bednaris, Kventinas L. Kukas, D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersenas, Ronaldas A. Resbandas, Garis E. Styvensonas, Deilas G. Renlandas, Geritas V. Gongas, Ulisis Soaresas

Redaktorius: Randėjus D. Fankas

Konsultantai: Bekė Kreiven, Šeron Jubenk, Kristina B. Franko, Valteris F. Gonzalesas, Laris S. Kečeris, Džanas E. Njūmenas, Adrianas Očioja, Maiklas T. Ringvudas, Vernas P. Stanfilas

Generalinis direktorius: Ričardas I. Hytonas

Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius: Alanas R. Loiborgas

Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vyriausiasis redaktorius: Adamas K. Olsonas

Vyr. redaktoriaus padėjėjas: Rajanas Karas

Padėjėja leidybos klausimais: Kamila Kastriljon

Rašymo ir redagavimo grupė: Deividas Diksonas, Deividas A. Edvardsas, Metju D. Flitonas, Garetas H. Garfas, Džonas Rajenas Džensenas, Aronas Džonstonas, Šarlotė Larkabal, Maiklas R. Morisas, Erikas B. Murdokas, Džošua Dž. Perkis, Dženė Pinborou, Ričardas M. Romnis, Mindi Selu, Lori Fuler Sosa, Čakelė Vordlej, Marisa Vidison

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas

Apipavidalinimo grupė: Žaneta Endrius, Fėjus P. Endrius, Mandi Bentlej, K. Kimbolas Botas, Tomas Čaildas, Džošua Denisas, Deividas Grynas, Kolyn Hinkli, Erikas P. Džonsenas, Siuzana Lofgren, Skotas M. Mujus, Alenė Reger, Markas V. Robisonas, K. Nikolė Vokenhorst

Intelektualinės nuosavybės koordinatorė: Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piters

Gamybos grupė: Aira Glenas Adaras, Džiulė Burdet, Chosė Chavez, Tomas G. Kroninas, Brajanas V. Džidžis, Džini Dž. Nelson, Marisa M. Smit

Spausdinti ruošė: Džošua Denisas, Amonas Harisas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Styvenas T. Liuisas

Realizacijos skyriaus direktorius: Nelsonas Gonzalesas

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasiteiravę savo Bažnyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus vadovo.

Rankraščius ir užklausas galite pateikti interneto tinklalapyje liahona.ChurchofJesusChrist.org; išsiųsdami elektroninį laišką adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org ar išsiųsdami įprastą laišką adresu: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas Liahona (Mormono Knygos terminas, reiškiantis kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų, bislamų, bulgarų, sebuanų, čekų, danų, estų, fidžių, graikų, islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų, kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovėnų, suomių, suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių, urdų, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodiškumu.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Informacija apie autorių teises: jei nenurodyta kitaip, asmenys gali kopijuoti medžiagą iš „Liahonos“ savo asmeniniam, nekomerciniam naudojimui (įskaitant Bažnyčios pašaukimus). Ši teisė gali būti atšaukta bet kuriuo metu. Vaizdinė medžiaga negali būti kopijuojama, jei nėra nurodyta kitaip šalia meno kūrinio. Autorių teisių klausimais galite kreiptis adresu: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el. paštu cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2020 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $2.00 per year; Canada, $2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

VISUOTINĖS KONFERENCIJOS BĖGANT METAMS

Dabar, švenčiant 190-metį, kiekvieną balandį ir spalį rengti visuotines konferencijas yra ilgametė tradicija, tačiau bėgant metams ji keletą kartų įdomiai keitėsi.

1830

Praėjus dviem mėnesiams po to, kai buvo įkurta Bažnyčia, Džozefas Smitas pirmininkavo pirmai visuotinei konferencijai Fajete, Niujorko valstijoje. Dalyvavo apie 30 narių ir keli svečiai.

1850

Laikraštis *Deseret News* išspausdino pirmą išsamią ataskaitą apie konferenciją, nes jaunas korespondentas Džordžas D. Vatas sugebėjo stenografuoti, o po to tiksliai perrašyti visas kalbas.

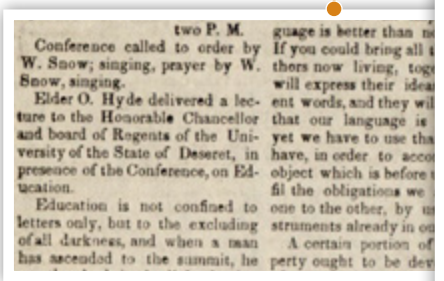

two P. M.

Conference called to order by W. Snow; singing, prayer by W. Snow, singing.

Elder O. Hyde delivered a lecture to the Honorable Chancellor and board of Regents of the University of the State of Deseret, in presence of the Conference, on Education.

Education is not confined to letters only, but to the excluding of all darkness, and when a man has ascended to the summit, he

guage is better than n
If you could bring all t
thors now living, tog
will express their idea
ent words, and they wi
that our language is
yet we have to use tha
have, in order to acco
object which is before
fil the obligations we
one to the other, by u
struments already in o
A certain portion of
perty ought to be dev

1867

Visuotinė konferencija truko ne įprastas tris, o keturias dienas, nes susirinkusieji nubalsavo konferencijoje dalyvauti dar vieną dieną.

1924

Pirmą kartą tabernakulio sakykloje buvo panaudoti mikrofonai. Iki tol kalbėtojai, kad būtų išgirsti, turėjo pasikliauti vien savo balso stiprumu.

1949

Tabernakulyje panaudojus televizijos kameras, konferencija pirmą kartą buvo transliuojama per televiziją.

1962

Pirmą kartą tabernakulyje konferencijos kalbos buvo verčiamos į kitas kalbas: vokiečių, olandų ir ispanų. Dabar konferencijos kalbos verčiamos į daugiau nei 90 kalbų!

1967

Visuotinė konferencija buvo transliuojama per spalvotą televiziją. Tabernakulio chore vyrai buvo apsirengę šviesiai mėlynais švarkais, o moterys – rausvomis palaidinėmis.

1977

Konferencija nuo trijų dienų ir šešių visuotinių sesijų sutrumpėjo iki dviejų dienų ir penkių visuotinių sesijų.

2000

Visuotinė konferencija pirmą kartą vyko naujame Solt Leik Sičio konferencijų centre, kuriame telpa 21 000 žmonių.

Norėdami rasti paskiausios ir ankstesnių visuotinių konferencijų kalbas, apsilankykite tinklalapyje **gc.ChurchofJesusChrist.org** arba programėlėje „Evangelijos biblioteka“ atidarykite skyrelį „Visuotinė konferencija“.

DEIVIDO GRYNO PAKYLOS ILIUSTRACIJA: TELEVIZIJOS NUOTRAUKOS IŠ GETTY IMAGES

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia ruošia pasaulį tai dienai, kai „žemė bus pilna Viešpaties pažinimo“ (Izaijo 11:9).

200 ŠVIESOS METŲ

1820–2020

Prezidentas Raselas M. Nelsonas

Bažnyčios ateitis

PASAULIO RUOŠIMAS ANTRAJAM GELBĖTOJO ATĖJIMUI

Jūs ir aš galime dalyvauti besitęsiančiame Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinime. Jis nuostabus! Jis nėra žmogaus sukurtas! Jis kyla iš Viešpaties, kuris pasakė: „Aš pagreitinsiu savo darbą, kai bus tam laikas“ (Doktrinos ir Sandorų 88:73). Šiam darbui galios suteikė prieš 200 metų pasakytas dieviškas pranešimas. Jame tebuvo šeši žodžiai: „Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!“ (Žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:17.)

Tas Visagalio Dievo ištartas pranešimas jaunąjį Džozefą Smitą supažindino su Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Tais šešiais žodžiais prasidėjo Jo Evangelijos Sugrąžinimas. Kodėl? Todėl, kad mūsų gyvasis Dievas yra mylintis Dievas! Jis nori, kad Jo vaikai gautų nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą! Šis didingas pastarųjų dienų darbas, kurio dalis esame, buvo pradėtas, numatytu laiku, kad palaimintų laukiantį ir raudantį pasaulį.

Negaliu apie Sugrąžinimą kalbėti ramiai. Šis istorijos faktas visiškai prieloškiantis! Jis neapsakomas! Jis atima žadą! Kaip nuostabu, kad dangaus pasiuntiniai atėjo ir suteikė šio darbo įgaliojimą ir galią!

Dabar Viešpaties darbas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje sparčiai juda pirmyn. Bažnyčios laukia negirdėta, beprecedentė ateitis. „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, […] tai paruošė Dievas tiems, kurie Jį myli“ (1 Korintiečiams 2:9; taip pat žr. Doktrinos ir Sandorų 76:10).

MUMS PASIEKIAMA. AUT. DŽEJUS BRAJANTAS VORDAS. NEKOPIJUOTI

Atminkite, kad Kristaus tarnystės pilnatvė įvyks ateityje. Pranašystės apie Jo antrąjį atėjimą dar turi išsipildyti. Mes tik ruošiamės šio paskutinio evangelijos laikotarpio kulminacijai, kai Gelbėtojo antrasis atėjimas taps realybe.

Izraelio surinkimas abiejose uždangos pusėse

Būtina Antrojo atėjimo preliudija yra ilgai lauktas išsklaidyto Izraelio surinkimas (žr. 1 Nefio 15:18; taip pat žr. Mormono Knygos antraštinį puslapį). Ši surinkimo doktrina yra vienas svarbiausių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios mokymų. Viešpats pareiškė: „Aš duodu jums ženklą, […] kad aš surinksiu iš ilgalaikio išsklaidymo savo žmones, o Izraelio namai, ir vėl įkursiu tarp jų savo Sionę“ (3 Nefio 21:1).

Mes ne tik mokome šios doktrinos, bet ir dalyvaujame ją įgyvendinant. Mes dalyvaujame padėdami rinkti Viešpaties išrinktuosius abiejose uždangos pusėse. Dalis suplanuotos šios žemės ir jos gyventojų lemties yra ta, kad mūsų mirusieji turi būti išpirkti (žr. Doktrinos ir Sandorų 128:15). Laimei, kvietimas „ateiti pas Kristų“ (Jokūbo Kn 1:7; Moronio 10:32; Doktrinos ir Sandorų 20:59) taip pat galioja ir tiems, kurie mirė nepažinę Evangelijos (žr. Doktrinos ir Sandorų 137:6–8). Tačiau, kad būtų atlikta jų paruošimo dalis, reikia kitų žmonių pastangų žemėje. Mes sudarinėjame genealogijos schemas, darome šeimos aprašus ir atliekame vikarinį šventyklos darbą už kitus norėdami pas Viešpatį surinkti žmones ir jų šeimas (žr. 1 Korintiečiams 15:29; 1 Petro 4:6).

Šeimos turi būti užantspauduotos visai amžinybei (žr. Doktrinos ir Sandorų 2:2–3; 49:17; 138:48; Džozefo Smito – Istorijos 1:39). Tarp tėvų ir vaikų turi būti sukurta jungianti grandis. Mūsų laikais turi įvykti visuotinis,

Atminkite, kad Kristaus tarnystės pilnatvė įvyks ateityje.

PAŠVĖSTA VIEŠPAČIUI, AUT. DŽEJUS BRAJANTAS VORDAS, NEKOPIJUOTI

MŪSŲ IŠGELBĖJIMO UOLA, AUT. DŽEJUS BRAJANTAS VORDAS, NEKOPIJUOTI

visiškas ir tobulas visų evangelijos laikotarpių, raktų ir galių suvienijimas ir sujungimas į visumą (žr. Doktrinos ir Sandorų 128:18). Šiems šventiems tikslams pasiekti žemė dabar ir nusėta šventomis šventyklomis. Dar kartą pabrėžiu, kad šių šventyklų pastatymas gal ir nepakeis jūsų gyvenimo, bet jūsų tarnavimas šventykloje tikrai pakeis.

Artinasi laikas, kai nepaklūstantys Viešpačiui bus atskirti nuo klusniųjų (žr. Doktrinos ir Sandorų 86:1–7). Mūsų geriausia apsauga toliau likti vertiems įeiti į Jo šventus namus. Didžiausia dovana, kokią tik galėtumėte padovanoti Viešpačiui, tai išsisaugoti nesusitepę pasauliu, verti įeiti į Jo šventus namus. Jo dovana jums bus ramybė ir saugumas žinant, jog esate verti Jį pasitikti, kad ir kada tas laikas ateitų.

Be šventyklos darbo, Mormono Knygos atsiradimas yra ženklas visam pasauliui, kad Viešpats pradėjo rinkti Izraelį ir vykdyti sandoras, kurias sudarė su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu (žr. Pradžios 12:2–3; 3 Nefio 21; 29). Mormono Knygoje skelbiama surinkimo doktrina (pavyzdžiui, žr. 1 Nefio 10:14). Ši knyga padeda žmonėms sužinoti apie Jėzų Kristų, tikėti Jo Evangelija ir prisijungti prie Jo Bažnyčios. Iš tikrųjų, jeigu nebūtų Mormono Knygos, pažadėtasis Izraelio surinkimas neįvyktų.

Taip pat tam surinkimui svarbus yra misionieriškas darbas. Viešpaties tarnai eina pirmyn skelbdami Sugrąžinimą. Daugybėje tautų mūsų nariai ir misionieriai ieško žmonių iš išblaškytojo Izraelio; jie ieško jų „uolų plyšiuose“ (Jeremijo 16:16) ir žvejoja juos kaip senovės dienomis.

Didžiausia dovana, kokią tik galėtumėte padovanoti Viešpačiui, tai išsisaugoti nesusitepę pasauliu, verti įeiti į Jo šventus namus.

Misionieriškas darbas sujungia žmones su Viešpaties senovėje su Abraomu sudaryta sandora:

„Tu būsi palaiminimas savo sėklai po tavęs, tad savo rankose jie neš šią tarnystę ir kunigystę visoms tautoms;

ir aš palaiminsiu jas per tavo vardą; nes visi, kurie tik priims šią Evangeliją, bus vadinami tavo vardu ir bus laikomi tavo sėkla, ir atsikels, ir palaimins tave kaip savo tėvą“ (Abraomo 2:9–10).

Misionieriškas darbas yra tik šio palaiminimo pradžia. Šių palaiminimų išsipildymas įvyksta, kai įėjusieji į krikšto vandenis ištobulina savo gyvenimą tiek, kad gali įeiti į šventą šventyklą. Ten gaunamas endaumentas užantspauduoja Bažnyčios narių sujungimą su Abraomo sandora.

Pasirinkimas ateiti pas Kristų priklauso ne nuo buvimo vietos, bet nuo asmeninio įsipareigojimo. Visi Bažnyčios nariai, kad ir kur gyventų, gali prieiti prie Evangelijos doktrinos, apeigų, kunigystės raktų ir palaimų. Žmonės gali būti „atvesti į Viešpaties [...] pažinimą“ (3 Nefio 20:13) nepalikdami savo gimtinės.

Tiesa, ankstyvosiomis Bažnyčios dienomis atsivertimas dažnai reiškė ir emigraciją. Tačiau dabar surinkimas vyksta kiekvienoje tautoje.

Aš pažadu jums, kad, sekdami Jėzumi Kristumi, atrasite nuolatinę ramybę ir tikrąjį džiaugsmą.

Viešpats išleido įsaką dėl Sionės įkūrimo (žr. Doktrinos ir Sandorų 6:6; 11:6) kiekvienoje šalyje, kur Jis suteikė Savo šventiesiems jų kilmę ir tautybę. Brazilijos šventiesiems surinkimo vieta yra Brazilija, Nigerijos šventiesiems – Nigerija, o Korėjos šventiesiems – Korėja. Sionė yra „tyraširdžiai“ (Doktrinos ir Sandorų 97:21). Sionė yra ten, kur yra teisūs šventieji.

Dvasinis saugumas visada priklausys nuo to, *kaip*, o ne *kur* gyvename. Pažadu, kad, jeigu kiek galėdami tikėsime Jėzumi Kristumi ir per atgailą naudosimės Jo Apmokėjimo galia, turėsime Dievo pažinimą ir galią, padėsiančius mums nešti sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos palaimas kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai bei paruošti pasaulį antrajam Viešpaties atėjimui.

Antrasis atėjimas

Viešpats sugrįš į kraštą, kurį pašventino Savąja misija čia, mirtingajame gyvenime. Triumfuodamas Jis vėl ateis į Jeruzalę. Apsirengęs karališkais raudonos spalvos, simbolizuojančios Jo kraują, kuris sunkėsi iš kiekvienos poros, rūbais, Jis sugrįš į šventąjį miestą (žr. Doktrinos ir Sandorų 133:46–48). Ten ir visur kitur „Viešpaties šlovė bus apreikšta, visi kūnai tai matys“ (Izaijo 40:5); taip pat žr. Doktrinos ir Sandorų 101:23). „Jis bus vadinamas Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis“ (Izaijo 9:6).

Jis valdys iš dviejų pasaulio sostinių, viena jų bus senojoje Jeruzalėje (žr. Zacharijo 14), o kita – Naujojoje Jeruzalėje, „pastatyt[oje] Amerikos žemyne“ (Tikėjimo Teiginių 1:10). Iš šitų centrų Jis tvarkys Savo Bažnyčios ir karalystės reikalus. Jeruzalėje dar bus pastatyta kita šventykla. Iš tos šventyklos Jis per amžius valdys kaip viešpačių Viešpats. Iš po tos šventyklos ims tekėti vanduo. Negyvosios jūros vandenys bus išgydyti. (Žr. Ezechielio 47:1–8.)

Tą dieną Jis turės kitus vardus ir bus apsuptas ypatingų šventųjų. Jis bus „viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su Juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji“ (Apreiškimo 17:14) tam, kas buvo jiems patikėta čia,

GAVYK MANO AVELES, AUT. DŽEJUS BRAJANTAS VORDAS, NEKOPIJUOTI

mirtingajame gyvenime. Tada Jis „valdys per amžių amžius“ (Apreiškimo 11:15).

Žemė sugrįš į savo rojišką būseną ir bus atnaujinta. Ir bus naujas dangus ir nauja žemė (žr. Apreiškimo 21:1; Etero 13:9; Doktrinos ir Sandorų 29:23–24).

O mūsų pavedimas – mūsų privilegija – padėti paruošti pasaulį tai dienai.

Pasitikime ateitį tikėdami

Gyvename neramiais laikais. Žemės drebėjimai ir cunamiai sukelia niokojimus, vyriausybės žlunga, kyla skaudžios ekonominės krizės, šeimos nuolat puolamos ir skyrybų skaičius auga. Turime rimtą priežastį susirūpinti. Tačiau neturime leisti, kad mūsų baimės išstumtų mūsų tikėjimą. Mes galime nugalėti tas baimes stiprindami savo tikėjimą.

Kodėl mums reikia tokio nepajudinamo tikėjimo? Todėl, kad priešakyje sunkios dienos. Vargu ar ateityje bus lengva arba populiaru būti ištikimu pastarųjų dienų šventuoju. Visi būsime išmėginti. Apaštalas Paulius perspėjo, jog paskutinėmis dienomis uoliai sekantys Viešpačiu „bus persekiojami“ (2 Timotiejui 3:12). Tas persekiojimas gali arba jus sugniuždyti iki tylaus silpnumo, arba paskatinti būti pavyzdingesnius ir drąsesnius kasdieniniame gyvenime.

Tai, *kaip* tvarkotės su gyvenimo išmėginimais, prisideda prie jūsų tikėjimo vystymosi. Stiprybė ateina, kai atsimenate, jog esate dieviškos prigimties ir turite begalinės vertės paveldą. Viešpats priminė jums, jūsų vaikams ir vaikaičiams, kad esate teisėti paveldėtojai, kad buvote saugomi danguje, kad gimtumėte konkrečiu metu ir konkrečioje vietoje, kad augtumėte ir taptumėte Jo vėliavnešiais ir sandoros žmonėmis. Vaikščiodami Viešpaties teisumo takais būsite palaiminti ir galėsite pasilikti Jo gerume bei būti šviesa ir gelbėtoju Jo žmonėms (žr. Doktrinos ir Sandorų 86:8–11).

Visais įmanomais būdais stiprinkite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, geriau suprasdami Jo atkurtojoje Bažnyčioje mokomą doktriną ir nepaliaujamai ieškodami tiesos. Laikydamiesi tyros doktrinos, galėsite su tikėjimu ir nepaliaujamu atkaklumu žengti pirmyn ir džiugiai daryti viską, ką tik pajėgiate, kad įvykdytumėte Viešpaties tikslus.

Bus dienų, kai nusivilsite. Todėl melskite drąsos nepasiduoti! Deja, kai kurie draugais laikyti žmonės jus išduos. Kai kas paprasčiausiai atrodys nesąžininga.

Tačiau aš pažadu jums, kad, sekdami Jėzumi Kristumi, atrasite nuolatinę ramybę ir tikrąjį džiaugsmą. Kai toliau su vis didesniu kruopštumu laikysitės sandorų ir ginsite Bažnyčią ir Dievo karalystę žemėje šiais laikais, Viešpats laimins jus stiprybe ir išmintimi, kurių reikia įvykdyti tai, kas įmanoma tik Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariams.

Turime būti asmeninio tikėjimo į Dievą, tikėjimo į Viešpatį Jėzų Kristų ir tikėjimo Jo Bažnyčia kūrėjai. Turime kurti šeimas ir užantspauduoti jas šventose šventyklose. Turime statyti Bažnyčią ir Dievo karalystę žemėje (žr. Mato 6:33). Turime pasiruošti savo dieviškai lemčiai: šlovei, nemirtingumui ir amžinajam gyvenimui (žr. Romiečiams 2:7; Doktrinos ir Sandorų 75:5).

Stiprybė ateina, kai atsimenate, jog esate dieviškos prigimties, kad turite begalinės vertės paveldą.

Nuolankiai jums liudiju, kad – kaip skelbė pranašas Džozefas Smitas – sugrąžintoji Jėzaus Kristaus Evangelija „žengs pirmyn drąsiai, didingai ir nepriklausomai, kol persmelks kiekvieną žemyną, aplankys kiekvieną šalį, pereis kiekvieną kraštą ir nuskambės kiekvienoje ausyje, kol Dievo tikslai bus įvykdyti ir didysis Jehova pasakys, kad darbas atliktas“ (*History of the Church,* 4:540).

Dirbame Visagalio Dievo darbą. Meldžiu, kad Jo palaimos būtų su visais ir kiekvienu iš jūsų. ■

Berglinda Gudnason

Áurdnesisla, Islandija

Berglinda (kairėje) su savo seserimi Elina (dešinėje). Patekusi į didžiausią kada nors patirtą depresiją, Berglinda jautė, kad nebegali eiti tolyn. Atsivėrusi ir išsakiusi savo sunkumus šeimai bei draugams, ji rado būdą dvasiškai ir emociškai pagyti per Dangiškojo Tėvo paruoštus įrankius.

FOTOGRAFĖ MINDĖ SELU

Kalbėjimasis apie mano depresiją su šeima ir draugais man labai padėjo. Tai taip pat vedė prie didesnės pagalbos. Anksčiau nenorėjau gerti vaistų ar dalyvauti gydymo terapijoje. Vis sau kartojau: „Aš turiu Dievą.“ Bet Dievas paruošė daugelį kitų įrankių, tokių kaip vaistai ir psichoterapija, kad naudotume drauge su dvasiniais dalykais.

Kai buvau prislėgta didžiausios depresijos, žmonės man sakė: „Viskas susitvarkys.“ Man įgrisdavo tai girdėti, bet, kad ir kaip būtų keista, tai yra tiesa.

Niekada negalvojau, kad būsiu tokia laiminga, kokia esu dabar. Kai kada man vis dar būna sunku, bet dėl Dangiškojo Tėvo man duotų įrankių galiu su tuo susidoroti. Dabar, kai jaučiu, jog krentu į depresiją, sakau sau, kad esu mylima, kad turiu su kuo pakalbėti ir kad viskas susitvarkys.

SUŽINOKITE DAUGIAU

Daugiau apie Berglindos tikėjimo kelią (taip pat ir nuotraukų) rasite internetinėje arba „Evangelijos bibliotekos“ straipsnio versijoje adresu **ChurchofJesusChrist.org/go/42013.**

Tarnystės principai

TARNYSTĖ NAUDOJANTIS **VISUOTINE KONFERENCIJA**

Drauge su visomis įkvepiančiomis citatomis, šeimos tradicijomis ir Viešpaties tarnų mokymais visuotinė konferencija suteikia mums daugelį progų pasitarnauti – prieš visuotinės konferencijos savaitgalį, per jį ir po jo!

Būdami pasiruošimo misijai kurso mokytojai, Siuzė ir Tomas Malenai reguliariai kviečia savo klasės mokinius pakviesti ką nors stebėti visuotinę konferenciją.

„Kviesti kitus daryti ką nors yra neatskiriama misionieriško darbo dalis, tai tinka ir tarnystės darbui – sako Siuzė. – Mūsų mokiniai reguliariai praneša, kaip viskas susiklostė jiems ir jų pakviestam žmogui.“

Štai keletas būdų, kurie, kaip praneša jų mokiniai, yra gana veiksmingi:

- „Tarnaujame draugui, susidūrusiam su tam tikrais dalykais, kuriuos jam sunku išspręsti. Pakvietėme jį klausytis visuotinės konferencijos ir ieškoti atsakymų. Kai po konferencijos kalbėjomės su juo, jis mums pasakė, kad išgirdo labai daug jam padėsiančių idėjų.“
- „Organizavome visuotinės konferencijos žiūrėjimo vakarėlį ir visi atsinešė vaišių bendram stalui. Buvo taip smagu, kad nusprendėme padaryti tai dar kartą.“
- „Pakviečiau draugą stebėti visuotinę konferenciją drauge su manimi. Pakalbėję apie tai, nusprendėme nuvažiuoti į maldos namus ir pažiūrėti, ar negalėtume konferencijos stebėti ten. Mes taip ir padarėme, ir nuostabiai praleidome laiką!“

Kaip suprato Malenai ir jų mokiniai, yra daug būdų tarnauti naudojantis visuotine konferencija. Tai nuostabus būdas dalytis įkvepiančiomis citatomis, šeimos tradicijomis, prasmingomis diskusijomis ir Viešpaties tarnų mokymais!

Pakvieskite žmones į savo namus

„Gelbėtojas Savo pasekėjams įsakė: „Mylėk[ite] vienas kitą, kaip aš jus mylėjau“ (Jono 13:34). Taigi žiūrime, kaip Jis mus mylėjo. […] Jei norime padaryti Jį savo pavyzdžiu, turėtume visada stengtis tiesti draugystės ranką ir įtraukti visus.“ Prezidentas Dalinas H. Ouksas[1]

Prieš daug metų mūsų nuostabus namų mokytojas Maikas **pastebėjo**, kad aš su trimis vaikais visuotinę konferenciją galiu žiūrėti tik per mažą nešiojamąjį kompiuterį. Jis **tuoj pat pakvietė** mus į savo namus konferencijos stebėti drauge su juo ir jo žmona Džeke, tvirtindamas, kad jiems labai patiktų mūsų draugija. Mano vaikai apsidžiaugė proga stebėti konferenciją per didelį televizorių; aš buvau labai dėkinga už paramą ir visi mes smagiai kartu praleidome laiką.

Po to drauge stebėti visuotines konferencijas tapo tradicija. Netgi įsigiję savo televizorių, žiūrėti visuotinės konferencijos mes vis dar laimingi eidavome į Maiko ir Džekės namus, nešdamiesi savo pagalves, užrašų knygeles ir užkandžius. **Pranašų žodžių klausymasis** drauge tapo dar ypatingesnis. Mes tapome kaip šeima. Maikas su Džeke tapo vienais geriausių mano draugų ir antrais seneliais mano vaikams. Jų **meilė ir draugystė** mano šeimai yra nuostabi palaima. Esu labai dėkinga už jų norą atverti mums savo namus ir širdis.

Siuzana Erd, Kalifornija, JAV

PRINCIPAI APMĄSTYMAMS

„Pastebėti“
Gelbėtojas meilingai skirdavo laiko kitų poreikiams pamatyti, o tada veikdavo, kad tuos poreikius patenkintų (žr. Mato 9:35–36; Jono 6:5; 19:26–27). Mes galime daryti tą patį.

„Tuojau pat pakviesti“
Pastebėjus žmonių, kuriems tarnaujame, poreikius, kitas žingsnis yra veikti.

„Klausytis pranašų žodžių“
Turėtume „dažnai susirink[ti]“ (Moronio 6:5) drauge mokytis, drauge augti ir kalbėtis apie mūsų sieloms svarbiausius dvasinius dalykus.
„O ateikite visi pas pranašą Dievo žodžio paklausyt“[2] gali būti vienas iš svarbiausių mūsų kvietimų tiems, kuriems tarnaujame.

„Meilė ir draugystė“
Kad iš tiesų žmonėms padėtume ir juos paveiktume, tarpusavio santykius turime kurti su užuojauta ir „neveidmainiška meile“ (žr. Doktrinos ir Sandorų 121:41).

Pasidalyti internete

„Socialiniai tinklai – tai globalūs įrankiai, galintys asmeniškai ir teigiamai paveikti daug asmenų ir šeimų. Aš tikiu, kad mums, Kristaus mokiniams, jau atėjo laikas tinkamai išnaudoti šiuos įkvėptus įrankius ir efektyviau liudyti apie Dievą, Amžiną jį Tėvą, apie Jo laimės planą Savo vaikams ir apie Jo Sūnų Jėzų Kristų, pasaulio Gelbėtoją.“
Vyresnysis Deividas A. Bednaris[3]

Internetas mums leidžia **dalytis Evangelija** su visu pasauliu. Man tai labai patinka! Aš dalijuosi veiklų naudojant visuotinės konferencijos medžiagą pasiūlymais, bet dažniausiai aš mėginu padėti kitiems **pradėti diskusiją** kurios nors visuotinės konferencijos kalbos tema. Matydami kitų žmonių klausimus, dažnai viską galime pamatyti naujoje šviesoje ir patys išsikelti gerų diskusijos klausimų.

Pastebėjau, kad, jeigu visuotinės konferencijos kalbas su šeimomis, kurioms tarnaujame, aptarinėjame **iškeldami klausimus**, tai padeda pamatyti ir jų stiprybes, ir poreikius. Vienas mano mėgstamiausių klausimų yra toks: „Kokia, jūsų manymu, paskiausios visuotinės konferencijos sesijos tema?“

Atsakymas beveik visada leidžia suprasti, kas dedasi jų gyvenime ir kas jiems svarbu. Tai leidžia tapti geresniu tarnaujančiuoju broliu ar seserimi, nes galite juos matyti aiškiau. ■

Kamilė Gilham, Koloradas, JAV

IŠNAŠOS

1. Dallin H. Oaks, “Love and the Law” (video), mormonandgay.Churchof JesusChrist.org.
2. „O ateikite visi pas pranašą“, *Giesmės*, 12.
3. David A. Bednar, “Flood the Earth through Social Media,” *Liahona,* Aug. 2015, 50.
4. *Skelbti mano evangeliją. Misionieriškos tarnystės vadovas* (2005), p. 185.

PRINCIPAI APMĄSTYMAMS

„Dalytis Evangelija“
Sudarėme sandorą būti „Dievo liudytojai visada ir visame, ir visur“ (Mozijo 18:9).

„Pradėti diskusiją“
Visuotinės konferencijos pranešimai gali įkvėpti nuostabius, svarbius ir Dvasios vedamus pokalbius. Tokios diskusijos gali sustiprinti jūsų santykius, padėti jūsų liudijimui augti ir atnešti džiaugsmo! (Žr. Doktrinos ir Sandorų 50:22.)

„Iškelti klausimus“
„Geri klausimai padės jums suprasti kitų interesus, nuogąstavimus ir dominančius dalykus. Jie gali praturtinti jūsų mokymą, pakviesti Dvasią ir padėti žmonėms mokytis.“[4]

Vyresnysis Legrandas R. Kurtisas Jaunesnysis
Visuotinis Septyniasdešimties įgaliotinis, Bažnyčios istorikas ir registratorius

Besitęsiantis SUGRĄŽI

Sugrąžinimas prasidėjo Šventojoje giraitėje prieš 200 metų ir tęsiasi šiais laikais – o jūs ir aš galime jame dalyvauti.

MELCHIZEDEKO KUNIGYSTĖS SUGRĄŽINIMAS, AUT. VALTERIS REINAS

200 ŠVIESOS METŲ
1820–2020

NIMAS

Tai nuostabus ir jaudinantis metas gyventi žemėje. Esame palaiminti, kad dalyvaujame didinguose laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpio įvykiuose, ruošdamiesi Viešpaties antrajam atėjimui.[1] Šiuos nuostabius įvykius galime ne tik stebėti, bet ir juose dalyvauti.[2]

Kartais apie Evangelijos sugrąžinimą kalbame kaip apie tam tikru metu jau įvykusį faktą. Prieš 200 metų Pirmasis regėjimas pradėjo tą procesą, bet Sugrąžinimas, be abejo, po to nesibaigė. Viešpaties darbas per Džozefą Smitą ir jo bendradarbius tęsėsi verčiant Mormono Knygą, sugrąžinant kunigystę, įkuriant Bažnyčią, siunčiant į pasaulį misionierius, statant šventyklas, organizuojant Paramos bendriją ir taip toliau. Šie Sugrąžinimo įvykiai prasidėjo 1820-aisiais ir tęsėsi visą Džozefo Smito gyvenimą.

Kad ir kaip nuostabu buvo tai, ką Dievas apreiškė per Džozefą Smitą, vis dėlto Sugrąžinimas nebuvo užbaigtas per Džozefo gyvenimą. Per pranašus po jo gavome tokius dalykus kaip tebevykstantį šventyklos darbo vystymąsi, papildomus Raštus, Raštų vertimą į daugelį kalbų, Evangelijos nešimą į visą pasaulį, Sekmadieninės mokyklos, Merginų ir Pradinukų organizacijų ir kunigijos kvorumų įkūrimą ir daugybę pakeitimų Bažnyčios struktūroje ir procedūrose.

Prezidentas Raselas M. Nelsonas sakė: „Esame sugrąžinimo proceso liudininkai. Jei manote, kad Bažnyčia buvo iki galo atkurta, tai matėte tik pačią pradžią. Bus dar daugiau. […] Palaukite kitų metų. O tada dar kitų. Gerkite vitaminus. Gerai išsimiegokite. Bus tikrai smagu.“[3]

Jam tapus prezidentu, matėme daugelį esminių pakeitimų Bažnyčioje, o tai atitinka prezidento Nelsono pareiškimą, kad Sugrąžinimas tęsiasi.

ĖMIAU ATNAŠAUTI SAVO ŠIRDIES TROŠKIMUS (PIRMASIS REGĖJIMAS), AUT. VALTERIS REINAS

Dievas mums suteikė nuostabią progą šiame darbe atlikti svarbius vaidmenis.

Vienas pirmųjų misionierių Samuelis Smitas dalijasi Mormono Knyga

Tarp tokių pakeitimų yra kunigijos kvorumų reorganizavimas, namų ir lankomojo mokymo pakeitimas tarnyste bei į namus orientuoto ir Bažnyčios palaikomo Evangelijos studijavimo įvedimas.[4] Nuo tada įvyko daug pakeitimų, ir dar daugiau įvyks ateityje.

Pavyzdys Vakarų Afrikoje

Mano liudijimą apie besitęsiantį Sugrąžinimą labai paveikė penkeri metai, kuriuos praleidau tarnaudamas Vakarų Afrikos krašto prezidentūroje. Nuo pat jaunystės turėjau liudijimą apie Evangeliją. Bet gyvendamas Afrikoje bendravau su kai kuriais pirmaisiais Vakarų Afrikoje Evangeliją priėmusiais žmonėmis. Taip pat mačiau, kaip greitai po šį žemyną plinta Bažnyčia, formuojasi šimtai apylinkių ir kuolų, šventyklas ir susirinkimų namus plūste užplūsta ištikimi nariai ir geri vyrai ir moterys visa širdimi priima sugrąžintąją Evangeliją. Mano akyse pildėsi Džozefo Smito pranašystė, kad Bažnyčia „pripildys pasaulį“[5].

Du tokie ištikimi nariai, Džeimsas Evudzi ir Frederikas Antvi, vieną dieną padėjo man Ganos Akros šventykloje. Prieš pastarųjų dienų šventųjų misionieriams atvykstant į Ganą, Džeimsas kelerius metus buvo apie tūkstančio žmonių grupėje, kuri savo bažnyčios pamaldose rėmėsi Mormono Knyga ir kita Bažnyčios mokymo medžiaga. Jie meldė, kad ateitų diena, kai Ganoje atsiras ši Bažnyčia. Drauge su kitais jaunuoliais jis keliavo po Ganą ir pagal mūsų mokymo medžiagą mokė Evangelijos. 1978 metais atvykus misionieriams, jis pasikrikštijo pačią pirmą dieną, kai Ganoje buvo atliekami mūsų Bažnyčios krikštai.

Frederikas Antvi, vienas pirmųjų Bažnyčios narių Ganoje

Vos tapęs nariu, Frederikas apsilankė giminaičio, kuris buvo genties vadas, laidotuvėse. Ten jis sužinojo, kad jo giminė planuoja jį padaryti nauju vadu. Žinodamas, kad šios pareigos vers jį daryti tai, kas prieštarauja jo evangeliniams įsitikinimams, po laidotuvių jis greitai išvyko ir atsisakė pareigų, kurios būtų suteikusios jam aukštą padėtį ir turtus.

Kai buvo pašventinta Akros šventykla, tiek Džeimsas, tiek Frederikas kas savaitę keliaudavo keturias valandas į vieną pusę, kad galėtų tarnauti šventykloje. Kai kartu su jais atlikinėjau apeigas, mane užliejo jausmas, jog dalyvauju istoriniuose įvykiuose. Suvokdamas Bažnyčios Afrikoje istoriją, kurią abu jie simbolizavo, jaučiausi taip, tarsi tas apeigas su manimi atliktų Džonas Teiloras ar Vilfordas Vudrafas, ar kiti ankstyvosios Bažnyčios nariai.

Tai, ką mačiau, patyriau ir jutau Vakarų Afrikoje, buvo dalis to, kas, kaip Henochui sakė Viešpats, turi įvykti: „Aš atsiųsiu teisumą iš dangaus; ir atsiųsiu tiesą iš žemės, kad liudytų apie mano Viengimį, [...] ir nurodysiu, kad teisumas ir tiesa nušluotų žemę tarsi tvanu, kad surinktų mano išrinktuosius iš keturių žemės ketvirčių“ (Mozės 7:62).

Mačiau, kaip teisumas ir tiesa užlieja Afrikos žemyną, o išrinktieji renkami iš tos pasaulio dalies. Mano liudijimas apie Sugrąžinimą sustiprėjo, nes pamačiau, kaip svarbi to Sugrąžinimo dalis pildosi priešais mano akis.

Taip pat apie besitęsiantį Sugrąžinimą supratau dar kai ką: pamačiau narių karštą tikėjimą ir dvasinę energiją. Girdėjau, kaip vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Kertlandas [kur po 1830 m. gyveno pastarųjų dienų šventieji] yra ne vien Ohajuje.

SAMUELIS SMITAS – PIRMASIS MISIONIERIUS, AUT. SEMAS LALORAS

Jis yra ir Afrikoje.“ Afrikoje daugelis žmonių prisijungia prie Bažnyčios dėl stiprių asmeninių dvasinių potyrių. Tie nauji nariai atsineša dvasinę energiją ir poreikį toliau mokytis Evangelijos. Jiems Sugrąžinimas tęsiasi asmeniškai. Jiems vis daugiau sužinant apie Bažnyčią, Evangelijos tiesos toliau atsiskleidžia jų supratimui. Tai tinka ir visiems mums, jei toliau plečiame savo Evangelijos pažinimą.

Trys būdai padėti besitęsiančiam Sugrąžinimui

Dievas mums suteikė nuostabią progą šiame darbe atlikti svarbius vaidmenis. Viešpats sakė, kad Bažnyčios „kūnui reikia kiekvieno nario“ (Doktrinos ir Sandorų 84:110). Visi Bažnyčios nariai turi palaimą dalyvauti šiame besitęsiančiame Sugrąžinime. Kaip galime dalyvauti?

Vienas iš būdų jame dalyvauti – tai sudaryti šventas sandoras ir jų laikytis. Apeigos, įskaitant ir šventyklos apeigas, neturi jokios prasmės, nebent žmonės iš tikrųjų sudaro su tomis apeigomis susijusias sandoras ir jų laikosi. Sesuo Bonė Parkin, buvusi Paramos bendrijos visuotinė prezidentė, mokė: „Sandorų sudarymas yra pasiryžusios širdies išraiška; sandorų laikymasis – ištikimos širdies išraiška.“[6]

Sudarydami sandoras ir jų laikydamiesi mes ne tik patys pasiruošiame amžinajam gyvenimui, bet ir padedame paruošti ir sustiprinti tuos, kuriuos Viešpats vadina „mano sandoros žmonė[mis]“ (Doktrinos ir Sandorų 42:36). Per krikštą, patvirtinimą, sakramentą, Melchizedeko kunigystę ir šventyklos apeigas sudarome sandoras su Dievu ir tampame Jo sandoros žmonių dalimi.

Antras būdas, kaip galime dalyvauti besitęsiančiame Sugrąžinime, tai atlikti gautus pašaukimus ir pavedimus. Būtent taip Bažnyčia ir žengia pirmyn. Atsidavę mokytojai moko vaikus, jaunimą ir suaugusiuosius Evangelijos. Tarnaujantieji broliai ir seserys rūpinasi pavieniais Bažnyčios nariais. Prezidentūros ir vyskupijos veda kuolus, apygardas, apylinkes, skyrius, kvorumus, organizacijas, klases ir grupes. Jaunimo vadovai prižiūri merginas ir vaikinus. Raštininkai ir sekretoriai užrašo svarbią informaciją, kuri tada užrašoma danguje, o gausybė kitų narių atlieka kitus svarbius vaidmenis ruošdami žmones amžinajam gyvenimui ir antrajam Gelbėtojo atėjimui.

Jaunimas stovi eilėje, kad įeitų į Ganos Akros šventyklą

Trečias būdas, kaip galime dalyvauti Sugrąžinime, tai padėti surinkti Izraelį. Nuo pat ankstyviausiųjų Sugrąžinimo dienų tai buvo pagrindinė šio darbo dalis. Kaip mokė prezidentas Nelsonas, turime progą ir pareigą padėti abiejose uždangos pusėse vykstančiame surinkimo darbe. Savo, kaip Bažnyčios prezidento, pirmosios visuotinės konferencijos baigiamojoje kalboje prezidentas Nelsonas trumpai pareiškė: „Mūsų žinia pasauliui yra paprasta ir nuoširdi: mes kviečiame visus Dievo vaikus abiejose

Kaip mokė prezidentas Nelsonas, turime progą ir pareigą padėti abiejose uždangos pusėse vykstančiame surinkimo darbe.

uždangos pusėse ateiti pas Gelbėtoją, priimti šventos šventyklos palaiminimus, patirti ilgalaikį džiaugsmą ir būti vertus amžinojo gyvenimo.“[7]

Izraelio surinkimas šioje uždangos pusėje reiškia misionierišką darbą. Visi mes, galintieji tarnauti nuolatinėje misijoje, turėtume atidžiai tą galimybę apsvarstyti. Laikau didele palaima tai, kad galėjau misiją atitarnauti Italijoje tada, kai ten Bažnyčia buvo labai jauna. Mūsų skyriai rinkdavosi išnuomotose salėse, ir mes vylėmės, jog kada nors toje šalyje bus kuolai ir apylinkės. Stebėjau, kaip drąsūs pionieriai ateina į Bažnyčią ir kloja Izraelio surinkimo toje didžioje šalyje pamatus.

Viena jų buvo Agnesė Galdiolo. Visi labai stipriai jautėme Dvasią, kai ji buvo mokoma misionierių pamokų. Bet, net jausdama Dvasią, ji žinojo, kad jos šeima labai prieštaraus jos krikštui. Tačiau tam tikrą akimirką, būdama pilna Dvasios, ji sutiko krikštytis. Bet apsigalvojo suplanuoto jos krikšto dienos rytą. Į išnuomotą salę, kur turėjo vykti jos krikštas, ji atėjo anksčiau, kad pasakytų mums, jog dėl šeimos spaudimo negali krikštytis.

Prieš išeidama ji sutiko kelias minutes su mumis pasikalbėti. Nuėjome į kambarį, kuriame pasiūlėme drauge pasimelsti. Mums atsiklaupus, paprašėme jos pasakyti maldą. Po maldos ji atsistojo ir su ašaromis akyse pasakė: „Gerai, aš pasikrikštysiu.“ Ir po kelių minučių ji tai padarė. Kitais metais ji ištekėjo už Sebastjano Karuzo, jie išaugino keturis vaikus, kurie visi tarnavo misijose ir nuo tol toliau tarnauja Bažnyčioje.

Agnesė ir Sebastjanas taip pat tarnavo misijoje, kai Sebastjanas buvo misijos prezidentas. Kai Italijoje tarnavau antrąją misiją, po pirmosios praėjus 25 metams, galėjau pamatyti, ką Karuzo šeima ir kiti pionieriai atliko plėsdami ten Dievo karalystę. Mano misionieriai ir aš uoliai darbavomės statydami Bažnyčią, svajodami, kad galbūt kada nors Italijoje bus pastatyta šventykla.

Vyresnysis Kurtisas ir sesuo Kurtis su kai kuriais Karuzo šeimos nariais

Per Agnesės Galdiolo krikštą

Įsivaizduokite, kaip džiaugiuosi faktu, kad dabar turime Italijos Romos šventyklą.

Yra nedaug džiaugsmų, kuriuos galima palyginti su misionierišku džiaugsmu. Kokia tai didi palaima – gimti laikais, kai galime džiaugsmingai dalyvauti besitęsiančiame Sugrąžinime padėdami rinkti Izraelį.

Misionierišką džiaugsmą, be abejo, jaučia ne tik nuolatiniai misionieriai. Kiekvienas galime padėti atversti arba aktyvinti mūsų seseris ir brolius ranka rankon dirbdami su nuolatiniais misionieriais. Turime galimybę rinkti Izraelį kviesdami žmones ateiti ir pamatyti ir bičiuliaudamiesi su tais, kuriuos moko misionieriai.

Būtent per šventyklos ir giminės istorijos darbą padedame surinkti Izraelį kitoje uždangos pusėje. Vykdyti šį darbą yra mūsų šventa pareiga jau daugelį metų. Prieš Džozefo Smito

Viena pirmųjų Paramos bendrijos vadovių Eliza R. Snou

mirtį šventieji atlikdavo krikštus už mirusiuosius, o keli gavo savo endaumentus ir užantspaudavimus. Užbaigus Navū šventyklą, endaumentus gyviesiems imta atlikinėti daug uoliau. Endaumentus ir užantspaudavimus protėviams taip pat imta atlikinėti šventyklose Jutoje.

Aktyvi to sugrąžinamojo proceso dalyvė Eliza R. Snou suprato, kokia svarbi ši Sugrąžinimo dalis. Ji daug laiko praleisdavo apdovanojimo namuose padėdama per apeigas.[8] 1869 metais, lankydamasi Paramos bendrijoje, ji seseris mokė: „Ilgai mąsčiau apie tą didį darbą, kurį turime atlikti, o būtent padėti išgelbėti gyvuosius ir mirusiuosius. Turime būti [...] tinkamos Dievų ir Šventųjų bendražygės.“[9]

Be abejo, visame pasaulyje pastačius daug šventyklų, o jų bus dar daugiau, šventyklos apeigų prieinamumas stipriai išaugo.

Šiais laikais, turint savo žinioje tokius įrankius, šventyklos ir giminės istorijos darbai gali būti reguliari mūsų dalyvavimo besitęsiančiame Sugrąžinime dalis. Domiuosi ir užsiimu giminės istorija jau daug metų, bet naudodamasis internetiniais įrankiais giminės vardų į šventyklą pristatau daug daugiau. Atsimenu tas šventas akimirkas, kai sėdėdamas prie stalo mūsų bute Ganoje rasdavau savo europiečių protėvių vardus, kuriuos mudu su žmona galėdavome nunešti į Ganos Akros šventyklą. Tokią džiaugsmingą galimybę galėjome patirti ir kitose vietovėse, į kurias buvome siunčiami.

Būtent per šventyklos ir giminės istorijos darbą mes padedame surinkti Izraelį kitoje uždangos pusėje.

Per pranašą Džozefą Smitą Dievas pradėjo „visų dalykų, ištartų visų šventųjų pranašų nuo pasaulio pradžios burna“ (Doktrinos ir Sandorų 27:6), sugrąžinimo procesą. Tas sugrąžinimas tęsiasi iki šiol, nes Dievas „apreiškia šiuo metu“ ir „dar apreikš daug didžių ir svarbių dalykų, susijusių su Dievo karalyste“ (Tikėjimo Teiginių 1:9). Esu labai dėkingas, kad galime dalyvauti šiame besitęsiančiame Sugrąžinime. ■

„Jei manote, kad Bažnyčia buvo iki galo atkurta, tai matėte tik pačią pradžią. Bus dar daugiau.“
Prezidentas Nelsonas

IŠNAŠOS

1. Žr. Efeziečiams 1:10; Doktrinos ir Sandorų 27:13.
2. Žr. Danieliaus 2:35–45; Doktrinos ir Sandorų 65.
3. Russell M. Nelson, in “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Žr. „Inspired Direction“, *Liahona,* May 2019, 121.
5. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010).
6. Bonė D. Parkin, „Su širdies šventumu“, *2002 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
7. Raselas M. Nelsonas, „Darbą Viešpaties uoliai vykdykim drauge“, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*. Pakartodamas tą mintį, prezidentas Nelsonas po metų visuotinėje konferencijoje sakė: „Paskirkime ir iš naujo paskirkime savo gyvenimus tarnauti Dievui ir Jo vaikams abiejose uždangos pusėse“ („Baigiamasis žodis“, *2019 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*).
8. Kol buvo statoma Solt Leiko šventykla, šventyklos aikštėje buvo pastatyti apdovanojimo namai. Pašventinti 1855 metais, apdovanojimo namai šventyklos apeigoms buvo naudojami iki 1889 metų.
9. Eliza R. Snow, address to Lehi Ward Relief Society, Oct. 27, 1869, Relief Society Minute Book, 1868–79, Church History Library, 26–27.

JIE VYLĖSI, KAD KRISTUS ATEIS, – MES TAIP PAT GALIME

Mormono Knygos pranašai vylėsi, kad Jėzus Kristus ateis. Skaitydami jų žodžius galime įgyti tokią pat viltį, jog kada nors Jis vėl ateis.

Mindė Selu
Bažnyčios žurnalai

Kokius žodžius prisimenate pagalvoję apie Mormono Knygą?

Nefitai, lamanitai, kiti -itai?

Karas, tyrai, vargas?

Atgaila, išpirkimas, teisumas?

Jėzus Kristus?

Viltis?

Velykos tinkamiausias metas iš naujo apmąstyti Mormono Knygos žinią. Svarbiausia, apmąstyti žinią, kad Jėzus yra Kristus, mūsų Gelbėtojas ir Išpirkėjas. Dėl Jo galiausiai galime būti išlaisvinti iš kūno ir sielos skausmų. Iš mirties ir nuodėmės. Galime įveikti kiekvieną pasaulio į mus metamą blogybę.

Paprastai kalbant, galime įgyti viltį.

Viltis – tikra, į Jėzų Kristų sutelkta viltis, – įkvėpė senovės pranašus ant aukso plokštelių rašyti metraščius, kurie vėliau tapo Mormono Knyga. Jokūbas mums sako: „Nes mes parašėme tai, kad jie žinotų, jog mes žinojome apie Kristų ir daug šimtų metų prieš jo atėjimą *turėjome jo šlovės viltį*“ (Jokūbo Kn 4:4; kursyvas pridėtas).

Jokūbas norėjo, jog žinotume, kad jis – ir kiti metraščius rašę pranašai – žinojo apie Kristaus atėjimą. Daug šimtų metų prieš Jo atėjimą! Ir tą viltį jie įgijo įkvėpti pranašų žodžių, kuriuos *jie* skaitė. Jokūbas aiškina: „Ir ne tik mes patys turėjome jo šlovės viltį, bet taip pat visi šventieji pranašai, buvę prieš mus.

Štai, jie tikėjo Kristų ir garbino Tėvą jo vardu, taip pat ir mes garbiname Tėvą jo vardu. […]

Todėl mes tyrinėjame pranašus ir turime daug apreiškimų bei pranašystės dvasią; ir turėdami visus šiuos liudijimus mes įgyjame viltį ir mūsų tikėjimas tampa toks nepajudinamas“ (Jokūbo Kn 4:4–6; taip pat žr. 1 Nefio 19:21; Jokūbo Kn 7:11; Mozijo 3:13; Helamano 8:16).

Ta viltis, kurią jie įgijo iš savo patirties ir iš Raštuose perskaitytų pranašysčių, paruošė juos Kristaus atėjimo dienai. Panašiai ir šiais laikais pranašai ragina mus ruoštis tam metui, kai Kristus vėl ateis. Jei ruošiamės įgyti tokią pat viltį, mums taip pat reikia „tyrinė[ti] pranašus ir [stengtis gauti] daug apreiškimų bei pranašystės dvasią“. Jų liudijimai apie Jėzų Kristų ne tik sustiprins mūsų liudijimus, bet ir padės mums pasiruošti Jo atėjimui.

APSILANKYMAS, CHORCHĖS KOKO SANTANGELO PIEŠINIAI

Lehis

„Todėl kaip svarbu tai paskelbti žemės gyventojams, kad jie žinotų, jog nėra nė vieno kūno, kuris gali gyventi Dievo akivaizdoje kitaip, kaip tik per nuopelnus ir gailestingumą, ir malonę Šventojo Mesijo, kuris guldo savo gyvybę pagal kūną ir vėl ją ima Dvasios galia, kad galėtų įgyvendinti mirusiųjų prisikėlimą, būdamas pirmas, kuris prisikels.“
2 Nefio 2:8

Nefis

„Ir mes kalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų, mes pranašaujame apie Kristų, ir mes rašome sulig savo pranašystėmis, kad mūsų vaikai žinotų, į kokį šaltinį jie gali žvelgti savo nuodėmių atleidimo.“
2 Nefio 25:26

Alma

„Ir jis eis, kęsdamas visokius skausmus ir suspaudimus, ir gundymus; ir tai tam, kad galėtų išsipildyti žodis, sakantis: Jis paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas.

Ir paims ant savęs mirtį, kad galėtų atrišti mirties pančius, surišusius jo žmones; ir paims ant savęs jų silpnybes, kad jo vidus prisipildytų gailestingumo, pagal kūną, kad jis savo kūnu sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse.“

Almos 7:11–12

Amulekas

„Ir ta didžioji ir paskutinė auka bus Dievo Sūnus, taip, beribė ir amžina.

Ir taip jis atneš išgelbėjimą visiems tiems, kurie tikės jo vardą; ir tai yra šitos paskutinės aukos tikslas – įgyvendinti gailestingumo vidų, kuris pergali teisingumą ir sukuria pagrindą žmonėms turėti tikėjimą atgailai.

Ir taip gailestingumas gali patenkinti teisingumo reikalavimus ir apglėbia juos saugančiomis rankomis, kai tuo tarpu tas, kuris nepanaudoja tikėjimo atgailai, yra atidengtas visam teisingumo reikalavimų įstatymui; todėl tik tam, kuris turi tikėjimą atgailai, įvykdomas didysis ir amžinas išpirkimo planas.“

Almos 34:14–16

Samuelis Lamanitas

„Nes štai, jis tikrai turi numirti, kad galėtų ateiti išgelbėjimas; taip, jam dera ir tampa būtina numirti, idant įgyvendintų mirusiųjų prikėlimą, kad per tai žmonės galėtų būti atvesti Viešpaties akivaizdon.

Taip, štai, šita mirtis įgyvendina prikėlimą ir išperka visą žmoniją iš pirmosios mirties – dvasinės mirties; nes visa žmonija, per Adomo nuopuolį būdama atkirsta nuo Viešpaties akivaizdos, laikoma lyg mirusia, tiek laikinųjų, tiek ir dvasinių dalykų atžvilgiu.

Bet štai, Kristaus prikėlimas išperka žmoniją, taip, būtent visą žmoniją, ir atveda juos atgal Viešpaties akivaizdon.“

Helamano 14:15–17

„GETSEMANĖ“, „VAIKŲ LAIMINIMAS“ IR „NELIESK MANĘS!“, AUT. CHORCHĖ KOKO SANTANGELO

Karalius Benjaminas

„Jis bus vadinamas Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi. […]

Ir štai, jis ateina pas savuosius, kad išgelbėjimas ateitų žmonių vaikams būtent per tikėjimą jo vardu […].

Ir trečią dieną jis prisikels iš mirusiųjų. […]

Nes štai, jo kraujas taip pat apmoka nuodėmes tų, kurie yra puolę dėl Adomo prasižengimo, kurie mirė, nežinodami Dievo valios jiems, arba kurie nusidėjo to nežinodami.“

Mozijo 3:8–11

Mormonas

„Žinokite, kad turite ateiti į savo tėvų pažinimą ir atgailauti už visas savo nuodėmes ir nedorybes, ir tikėti Jėzų Kristų, kad jis yra Dievo Sūnus ir kad jis žydų buvo nužudytas, ir kad Tėvo galia jis vėl prisikėlė, ir šitaip laimėjo pergalę prieš kapą; ir taip pat jame prarytas mirties geluonis.

Ir jis įgyvendina mirusiųjų prikėlimą, per ką žmogus turi būti prikeltas, kad stotų prieš jo teismo krasę.

Ir jis įgyvendino pasaulio išpirkimą, per ką tam, kuris teismo dieną bus pripažintas nekaltas prieš jį, bus paskirta gyventi Dievo akivaizdoje jo karalystėje, idant nesibaigiančios laimės būsenoje su aukštybių chorais giedotų nepaliaujamus šlovinimus Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, kurie yra vienas Dievas.“

Mormono 7:5–7 ■

Ką man reiškia Velykos?

Per Velykas mes švenčiame „svarbiausią įvykį istorijoje“[1] – mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus prisikėlimą. Šis įvykis yra Dangiškojo Tėvo sukurto laimės plano šerdis.

Ikimirtingajame gyvenime Jėzus Kristus buvo išrinktas tapti mūsų Gelbėtoju. Jis pažadėjo parūpinti būdą, kaip galėtume gauti savo nuodėmių atleidimą ir grįžti į savo dangiškuosius namus.

Tą pirmąjį Velykų rytą Jėzus išpildė duotą pažadą. Jis įveikė mirtį. Dėl to „Jis yra pasaulio šviesa ir gyvybė; taip, šviesa, kuri yra begalinė, kuri niekada negali būti užtemdyta; taip, ir taip pat gyvenimas, kuris yra begalinis, todėl daugiau nebegali būti mirties“ (Mozijo 16:9).

Kokias palaimas jums atneša prikėlimas?

Atgaila

Jėzus Kristus kiekvieno iš mūsų klausia: „Ar dabar nesugrįšite pas mane ir neatgailausite dėl savo nuodėmių, ir neatsiversite, kad galėčiau jus išgydyti?“ Jis pažada: „Kiekvieną ateinantį aš priimsiu“ (3 Nefio 9:13–14). Ką jaučiate atgailaudami?

LEIJU NUOTRAUKA IŠ GETTY IMAGES

IŠNAŠOS

1. Dyteris F. Uchtdorfas, „Štai žmogus!“, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.*
2. Raselas M. Nelsonas, „Mums drauge žengiant į priekį“, *Liahona,* 2018 m. balandis.

Prikėlimas

Mirtis neišvengiama, bet dėl to, kad Gelbėtojas įveikė mirtį, visi bus prikelti – kūnas ir dvasia vėl bus sujungti į tobulą formą (žr. Almos 11:43). Kodėl žinojimas apie prikėlimą teikia jums vilties?

Amžinasis gyvenimas

Gelbėtojo Apmokėjimas padaro amžinąjį gyvenimą, arba išaukštinimą, įmanomą. Kad gautume šią palaimą, turime paklusti Dievo įsakymams. Prezidentas Raselas M. Nelsonas šį kelią į amžinąjį gyvenimą pavadino „sandoros keliu“[2]. Ką privalome daryti, kad eitume šiuo keliu į amžinąjį gyvenimą?

„GERASIS GANYTOJAS“, „NUO DIENA GOLGOTOJE“ IR „KLAUPSIS KIEKVIENAS KELIS“ AUT. DŽ. KIRKAS RIČARDSAS
„TUŠČIAS SODO KAPAS“ AUT. STYVAS HARTAS

1-2
SAVAITĖS

Kodėl karalius Benjaminas kviečia mus tapti tokius kaip vaikas?

Ar kada jautėte, kaip, stebint vaiką, jums suminkštėjo širdis? Vaikai dažnai kalba nuoširdžiai ir išsako savo meilę ir nesudėtingus tikėjimo teiginius. Gelbėtojas mokė: „Taigi kiekvienas, kas nusižemins kaip šis vaikelis, bus didžiausias dangaus karalystėje“ (Mato 18:4).

Tai gali būti viena iš priežasčių, kodėl karalius Benjaminas kvietė savo žmones nusivilkti prigimtinį žmogų ir tapti tokius kaip vaikai (žr. Mozijo 3:19).

Kaip galime tapti tokie kaip vaikai? Perskaitykite Mozijo 3:19 ir tam skirtose vietose užrašykite žodžius, kuriais karalius Benjaminas apibūdino žmogų, esantį kaip vaikas.

1._____

2._____

3._____

4._____

5._____

6._____

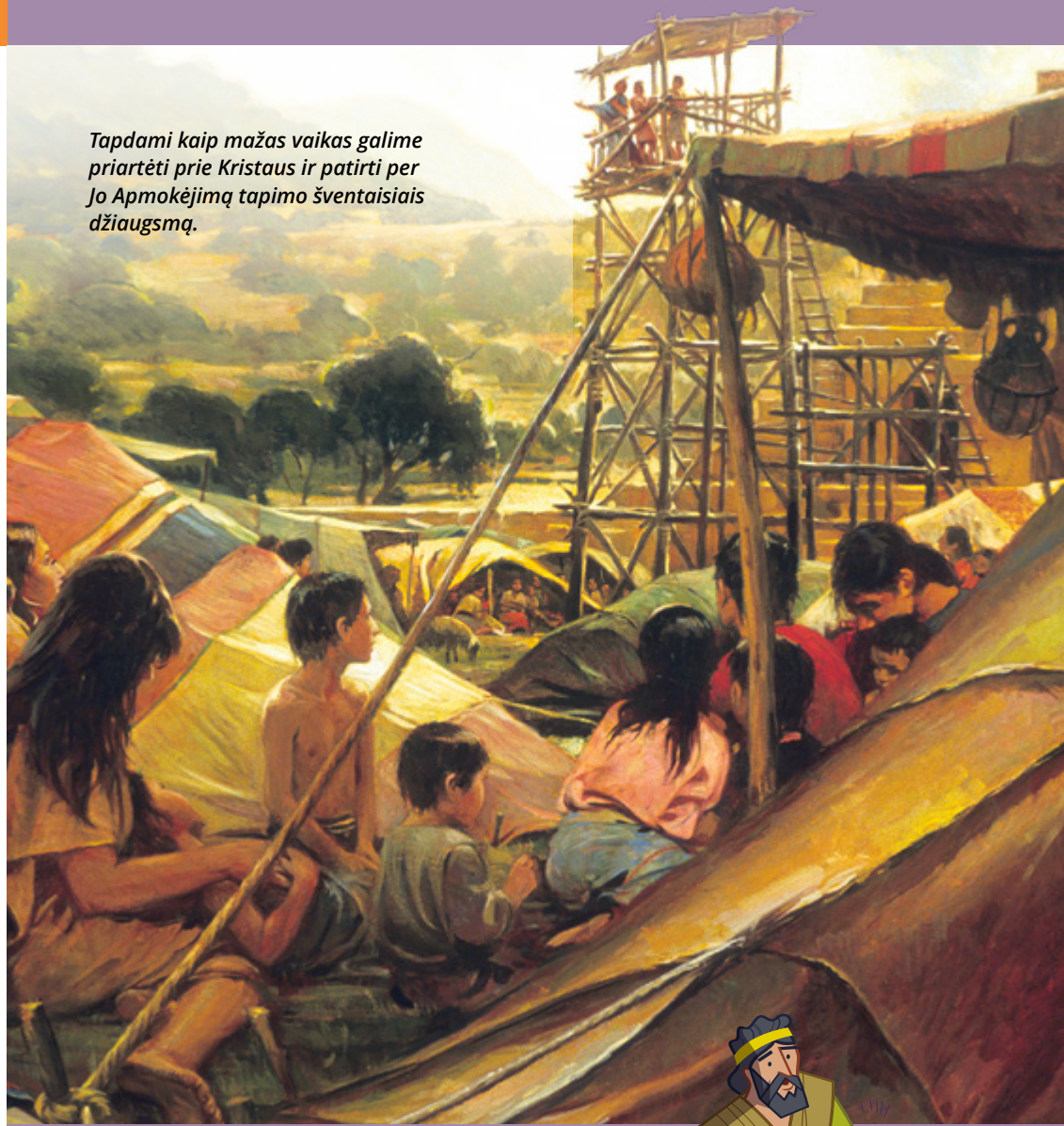

Tapdami kaip mažas vaikas galime priartėti prie Kristaus ir patirti per Jo Apmokėjimą tapimo šventaisiais džiaugsmą.

APTARIMAS

Raskite savo mėgstamiausių Mormono Knygos herojų bruožus, kurie yra kaip vaiko. Kaip galite sekti jų pavyzdžiu?

BRAJANO BYČO ILIIUSTRACIJA „*TARNAVIMAS SAVO DIEVUI*“, AUT. VALTERIS REINAS

BALANDŽIO 20–26 D.

Mozijo 4–6 skyriai

Ką reiškia turėti savo širdyje užrašytą Kristaus vardą?

Mormono Knygoje įvairūs žmonės vadinami daugeliu skirtingų vardų: nefitai, lamanitai ir anti nefi lehiai yra tik keli iš jų. Bet karalius Benjaminas troško, kad jo žmonės būtų vadinami didingesniu, šventesniu vardu – Jėzaus Kristaus vardu.

Štai kaip galime išlaikyti Gelbėtojo vardą, „visuomet užrašytą [mūsų] širdyse“ (Mozijo 5:12):

APTARIMAS

Ką jūs darote kiekvieną dieną, kad išlaikytumėte Kristaus vardą, užrašytą savo širdyje?

SANDORA PER KRIKŠTĄ

Krikštydamiesi mes su Dievu sudarome sandorą, kad priimsime Jėzaus Kristaus vardą. Ką, jūsų manymu, tai reiškia? (Žr. Mozijo 18:8–9.)

PRIIMTI SAKRAMENTĄ

Mums įsakyta kas savaitę vertai priimti sakramentą. Per sakramentą vėl pasiryžtame laikytis savo sandoros priimti Jėzaus Kristaus vardą (žr. Moronio 4:3).

ELGTIS, KAIP PRIDERA KRISTAUS MOKINIUI

Mūsų sandora reikalauja, kad laikytumės Dievo įsakymų. Mūsų poelgiai turėtų atspindėti mūsų troškimą sekti Jėzumi Kristumi ir tapti panašiems į Jį. Taip elgdamiesi galime toliau vadintis Jo vardu. Būtent taip *išlaikome* Kristaus vardą, užrašytą savo širdyse (žr. Mozijo 5:12).

BRAJENO BYČO ILIUSTRACIJOS

4 SAVAITĖ

Palaiminimas buvo viskas, ką galėjau duoti

Baigiau teisės mokyklą apytiksliai per pirmąjį dukrelės gimtadienį. Mudu su žmona nekantraudami laukėme progos atšvęsti mano mokslų baigimą, mūsų dukrelės gimtadienį ir mūsų laukiančias naujas galimybes, bet viskas įvyko ne taip, kaip planavome.

Iš karto po to, kai įgijau mokslinį laipsnį, tapau bedarbiu ir niekaip negalėjau rasti darbo. Netrukus užgriuvo finansiniai sunkumai. Tapo sunku net paprasčiausiai atšvęsti gimtadienį.

Po daugelio pokalbių su žmona, mudu susitaikėme su mūsų situacija. Man, kaip tėvui, buvo nelengva neturėti galimybės nupirkti net paprasčiausios dovanėlės savo dukrai ir matyti mylimą žmoną nusivylusią.

Negalėjau suprasti, kas vyksta. Meldžiausi ir prašiau Dangiškąjį Tėvą padėti man suprasti, ko Jis iš manęs tikisi. Staiga, tarsi balsas prakalbo mano galvoje, išgirdau tokius žodžius: „Tu turi kai ką daug vertingesnio nei bet kokie materialiniai turtai šioje žemėje. Tu turi kunigystę. Ar gali padovanoti geresnę dovaną savo dukrai nei kunigystės palaiminimas?“

Ašaros užliejo man akis, kai mąsčiau apie tai, ką man reiškia kunigystė. Širdis prisipildė dėkingumo, kai suvokiau, kad kunigystė yra galia, kuri gali sujungti mano šeimą visai amžinybei.

Pasidalijau savo mintimis su žmona. Pasakiau jai, kad viskas, ką galiu padovanoti mūsų dukrai, tai suteikti palaiminimą. Abu nusprendėme, kad tai jai atneš laimę ir ramybę, ir to pakaks.

Dukters gimimo dieną draugai, giminaičiai ir kaimynai atnešė tortą ir neįmantrių papuošimų. Su dėkingumu atšventėme tą ypatingą dieną drauge su mylimais žmonėmis. Tą vakarą uždėjau savo rankas dukrelei ant galvos ir suteikiau jai palaiminimą. Palaiminau ją visu tuo, ką Viešpaties Dvasia paragino mane pasakyti.

Vis dar patiriame su nedarbu ir finansais susijusių pasikeitimų ir sunkumų laikotarpį. Bet net didžiausiame liūdesyje ir nusivylime per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų pajuntame ramybę ir paguodą. Neabejoju, kad buvimas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu, galinčiu panaudoti kunigystės galią, yra palaima. Tai buvo viskas, ką galėjau duoti dukrelės gimtadienio proga, ir to visiškai pakako. ■

Džonatanas Mafra Sena de Santana iš Santa Katarinos, Brazilijos

Tarsi balsas prakalbo mano galvoje, išgirdau tokius žodžius: „Tu turi kai ką daug vertingesnio nei bet kokie materialiniai turtai šioje žemėje.“

ALENO GARNSO ILIUSTRACIJA

Paukštelis man priminė

Man buvo 26-eri, kai mudu su vyru praradome savo pirmąjį vaikelį. Kenedei tebuvo 13 mėnesių, kai jai buvo diagnozuotas smegenų auglys. Po trijų operacijų, penkių chemoterapijos kursų ir daugybės vaistų bei gydymų ji mirė ant mūsų rankų, sulaukusi 20 mėnesių amžiaus.

Mane labai prislėgė mano gražutės, smalsios ir energingos mergaitės praradimas. Kaip tai galėjo nutikti? Kaip galėčiau gyventi toliau? Man iškilo tiek daug klausimų, bet neturėjau nė vieno atsakymo. Praėjus porai dienų po laidotuvių, mudu su vyru aplankėme kapą, vis dar nuklotą puikiomis rausvomis laidotuvių gėlėmis ir kaspinėliais.

Mąstydama apie dukrelę pamačiau mažą, dar nemokantį skraidyti paukštelį, strakaliojantį žolėje. Tas paukštelis man priminė Kenedę, nes ji mylėjo gyvūnus. Paukštelis atstriksėjo prie kapo ir pažaidė tarp kaspinėlių ir gėlių. Nusišypsojau, nes žinojau, kad būtent to Kenedė ir būtų norėjusi. Tada paukštelis nustriksėjo link manęs. Nedrįsau nė pirštelio pajudinti. Tas mažas paukštelis atstriksėjo prie pat manęs, atsirėmė į mano pėdą, užvėrė akeles ir užmigo.

Sunkiai galiu paaiškinti tuos jausmus, kurie užplūdo mane tą akimirką. Jaučiausi, tarsi mane būtų apkabinusi manoji Kenedė. Negalėjau apkabinti savo dukrelės, bet šis mažas paukštelis – mūsų Tėvo danguje kūrinys – galėjo atstriksėti ir padėti savo galvelę ant manęs, primindamas, kad Dangiškasis Tėvas supranta mano skausmą ir visada bus šalia, kad paguostų mane ir padėtų ištverti šį išmėginimą.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Kai žodžiai negali suteikti mums reikalingos paguodos [...], kai logika ir racionalus protas negali duoti tinkamo supratimo apie gyvenimo neteisingumus bei šališkumus, [...] ir kai atrodo, kad tikriausiai esame visiškai vieniši, tuomet iš tikrųjų mes laiminami švelniais Viešpaties gailestingumais“ („Švelnūs Viešpaties pasigailėjimai“, 2005 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Man mąstant apie savo dukrelę, mažas, dar nemokantis skraidyti paukštelis atstriksėjo žole link manęs.

Aš vis dar negavau visų atsakymų į savo klausimus, bet šis švelnus gailestingumas patikino mane, kad mūsų Dangiškasis Tėvas myli tiek Kenedę, tiek mane ir kad per apmokančiąją Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus auką aš galiu viltis, jog Kenedė ir mudu su vyru kada nors vėl būsime drauge kaip šeima. ■

Laura Linton, Jutos valst., JAV

ILIUSTRAVO KAROLINA VIBERT

Brangesni už sidabrinę apyrankę

Vieną rytą suvokiau, kad nebėra mano sidabrinės apyrankės. Buvau labai susikrimtusi, nes ta apyrankė man buvo brangi.

Kai manęs paprašė vesti diskusiją Paramos bendrijoje apie Gelbėtojo kvietimą ganyti Jo aveles, nusprendžiau, kad jei tikrai noriu paskatinti seseris tai daryti, turėčiau kaip nors pasitarnauti vienai iš tokių Jo avelių.

Sukaupiau drąsą ir pakviečiau vieną mažiau aktyvią seserį drauge su manimi ateiti į Paramos bendrijos renginį. Ji priėmė kvietimą ir mes maloniai praleidome laiką. Jaučiau, kad tai geras pavyzdys, todėl nekantravau norėdama pasidalyti savo patirtimi. Bet Viešpats norėjo mane pamokyti dar kai ko.

Vieną rytą rengdamasi suvokiau, kad nebėra mano sidabrinės apyrankės. Šią apyrankę, kaip gimtadienio dovaną, gavau lankydamasi Prancūzijoje, todėl ji man buvo labai brangi. Ėmiau jos ieškoti labiausiai tikėtinose vietose, bet niekur neradau. Tada pasakiau sau, kad jei tik pasimelsiu, galėsiu greitai surasti tą apyrankę.

Pasimeldusi aš viską visur apžiūrėjau. Dvi dienas, sukaupusi visą dėmesį, aš meldžiausi ir kruopščiai ieškojau. Maldavau Dangiškojo Tėvo padėti man rasti apyrankę, bet vis tiek negalėjau jos rasti. Buvau labai susikrimtusi, nes ta apyrankė man buvo brangi.

Vieną vakarą su manimi prie lovos meldėsi mano sūnus. Po maldos jis kažką pakėlė nuo grindų ir padavė man. Tai buvo mano apyrankė! Jis ją rado po mano lova. Ieškodama kažkaip praleidau tą vietą. Apsiverkiau iš džiaugsmo, kad apyrankė atsirado.

Staiga man atėjo mintis: „Ar dėl savo seserų Bažnyčioje meldiesi taip pat uoliai? Ar jos tau yra tokios pat brangios kaip tavo apyrankė? O kaip dėl tavo seserų ne Bažnyčioje? Ar tu meldiesi ir dėl jų?“

Kai Paramos bendrijoje papasakojau, ką patyriau dėl dingusios apyrankės, įvyko nuostabi diskusija. Pasakiau seserims, kad suvokiau, jog tuomet, kai Gelbėtojas prašo mūsų ganyti Jo aveles, turime atminti, kad „Dievo akyse sielų vertė yra didžiulė“ (Doktrinos ir Sandorų 18:10). Jis nori, kad skirtume dėmesio savo aplinkiniams, mylėtume juos, rūpintumės jais ir iš visų jėgų melstumės dėl jų. Jei taip elgsimės, suprasime, kad kiekvienas jų yra daug brangesnis už sidabrinę apyrankę. ■

Silvė Houmeau, Kvebekas, Kanada

EMILĖS LUI ILIUSTRACIJA

„Matote, ką galima nuveikti su trupučiu tikėjimo?“

Audrai greitai artinantis link mūsų, klupinėdami pasileidome taku žemyn. „Pasimelskim“, – pasiūlė mūsų jaunėlis sūnus.

Prieš kelerius metus mudu su žmona kartu su dviem mūsų jauniausiais sūnumis nuvykome į Prancūziją, kad pakeliautume po vietas, kur aš tarnavau, būdamas nuolatinis misionierius. Apsilankėme Bažnyčios skyriuose, kuriuose tarnavau, ir pasidžiaugėme drauge su nariais, kuriuos mokiau. Taip pat aplankėme istorines vietas.

Viena iš tokių vietų buvo „Château de Châlucet“ tvirtovės griuvėsiai. Ši didžiulė viduramžių tvirtovė prieš daugelį amžių buvo užpulta ir didžioji jos dalis sugriauta. Visur tuos griuvėsius apaugo augmenija, o ten vedantis takas buvo siauras ir status. Vargais negalais užkopėme į viršų, bet patekti ten buvo verta visų mūsų pastangų.

Berniukams patiko leistis į požemį ir laipioti ant išlikusių tvirtovės sienų. Tvirtovė užvaldė jų vaizduotę lygiai taip, kaip prieš 24 metus ji buvo užvaldžiusi ir manąją.

Mums ten esant, tolumoje pasirodė vasaros audros debesys. Audra greitai artinosi. Dangų užtemdė tamsūs debesys, žybsėjo žaibai, o juos palydėdavo griaustinio dundesys.

Audrai greitai artinantis link mūsų, klupinėdami leidomės taku žemyn ir bėgome link automobilio. Netrukus smarkus, prie žemės spaudžiantis lietus permerkė mus iki siūlelio, o takas pavirto į purvyną. Pradėjome baimintis, kad galime paslysti ir nudardėti žemyn tuo stačiu akmenuotu taku.

Tarp medžių šalia tako pastebėjome kažkokią pastogę. Susigrūdome po ja ir ėmėme samprotauti, kiek mums teks laukti, kol galėsime nusileisti žemyn.

„Pasimelskim“, – pasiūlė mūsų jaunėlis sūnus.

Paprašytas pasimelsti jis meldėsi, kad lietus liautųsi ir galėtume saugiai nusileisti nuo tos kalvos. Jis pažvelgė į mus ir tarė: „Viskas, ko dabar reikia, tai turėti pakankamai tikėjimo.“

Paaiškinau, kad maldos ne visados veikia būtent taip.

„Ne, – pasakė jis, – lietus liausis po 10 minučių!“

Maždaug po 10 minučių lietus liovėsi.

„Puiku, eime!“ – tarė jis.

Mūsų vyresnis sūnus suabejojo: „Jei išeisime dabar, vėl gali pradėti lyti ir mes pateksime į spąstus.“

„Nepradės, – atsiliepė jaunėlis. – Eime!“

Laikydamiesi už krūmų ir šakų mes leidomės sausesnėmis tako vietomis. Pasiekę automobilį sukalbėjome dėkingumo maldą. Netrukus vėl ėmė lyti.

„Matote, ką galima nuveikti su trupučiu tikėjimo?“ – nuolankiai pasakė mūsų sūnus.

Tą dieną visiems mums jis davė didelę pamoką. ■

Godfris Dž. Elisas, Vašingtono valst., JAV

ILIUSTRACIJA IŠ © GARY ALPHONSO, I2IART.COM

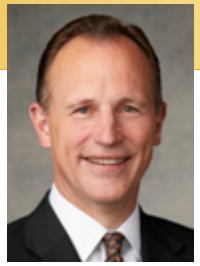

Vyresnysis Kailas S. Makėjus
Iš Septyniasdešimties

Galinga širdies permaina

Įvykus Adomo nuopuoliui, pasaulyje atsirado ligos ir nuodėmės. Abiejų poveikis gali būti pražūtingas. Iš visų ligų galbūt nė viena nėra taip paplitusi ar tokia niokojanti kaip vėžys. Kai kuriose šalyse daugiau nei viena trečioji dalis visų gyventojų sirgs kokia nors vėžio forma; ši liga sukelia beveik vieną ketvirtąją visų mirčių.[1] Dažnai vėžys prasideda nuo vienintelės ląstelės, tokios mažos, kad ją galima pamatyti tik mikroskopu. Tačiau ji gali greitai augti ir plisti.

Vėžiu sergantys pacientai yra gydomi stengiantis, kad vėžys pereitų į remisijos fazę. Visiška remisija reiškia, kad organizme nebematomi jokie šios ligos simptomai. Tačiau specialistai greitai pabrėžtų, jog, nors pacientas pasiekė remisiją, tai nebūtinai reiškia, kad jis išgijo.[2] Tad, nors remisija suteikia atokvėpio ir vilties, vėžiu sergantys pacientai viliasi kai ko daugiau nei remisijos – jie viliasi išgyti. Pasak vieno šaltinio: „Norint įsitikinti, kad žmogus išgijo nuo vėžio, būtina laukti ir žiūrėti, ar vėžys kada nors nesugrįš, taigi laikas yra lemiamas faktorius. Jei pacientas išlieka remisijoje kelerius metus, vėžys galbūt yra išgydytas. Kai kurios vėžio rūšys gali sugrįžti po daugelio remisijos metų.“[3]

Nuodėmė pažeidžia sielą, po to suluošina, o tada ją nužudo. Nuodėmė yra pagrindinė – iš tikrųjų vienintelė – dvasinės mirties priežastis.

Nuo nuodėmės gydo atgaila.

Ligos ir nuodėmės

Kad ir kaip kūną niokoja vėžys, nuodėmė sielą niokoja dar labiau. Nuodėmė įprastai prasideda nuo kažko mažo – kai kada tiesiog nepastebimai mažo, – bet ji gali sparčiai augti. Ji pažeidžia sielą, po to suluošina, o tada ją nužudo. Ji yra pagrindinė – iš tikrųjų vienintelė – visos kūrinijos dvasinės mirties priežastis. Nuo nuodėmės gydo atgaila. Tikra atgaila 100 procentų veiksmingai atneša nusidėjėliui tam tikrą „remisiją“, arba nuodėmių atleidimą. Tokia remisija sielai atneša atokvėpį ir džiaugsmą. Tačiau tokio nuodėmių atleidimo gavimas ir tai, kad nebėra nuodėmių simptomų ir padarinių, nebūtinai reiškia, kad nusidėjėlis visiškai išgijo. Kažkas yra toje

puolusio žmogaus širdyje, dėl ko jis gali, arba yra linkęs, nusidėti. Todėl nuodėmė vėl gali atsinaujinti, netgi po daugelio tokios „remisijos“ metų. Norint visiškai išgyti yra gyvybiškai svarbu likti „remisijoje“, arba, kitaip sakant, išlaikyti nuodėmių atleidimą.

Apvalyti ir išgydyti

Šis palyginimas padeda suprasti, kad dvasiškai turime būti ne tik apvalyti nuo nuodėmių, bet ir išgydyti nuo nuodėmingumo. Toks tarp mūsų valios daryti gera ir prigimties daryti pikta vykstantis karas gali labai varginti. Jei liksime ištikimi, laimėsime ne vien todėl, kad savo prigimčiai primetėme savo valią, bet todėl, kad savo valią atidavėme Dievui, o Jis pakeitė mūsų prigimtį.

Karalius Benjaminas mokė: „Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir toks buvo nuo Adomo nuopuolio, ir bus per amžių amžius, nebent jis pasiduos Šventosios Dvasios vilionėms ir nusivilks prigimtinį žmogų […] per Viešpaties Kristaus apmokėjimą“ (Mozijo 3:19). Reaguodami į šį ir kitus mokymus, Benjamino žmonės meldėsi: „O pasigailėk ir panaudok Kristaus apmokantįjį kraują, kad gautume savo nuodėmių atleidimą *ir* mūsų širdys būtų išvalytos“ (Mozijo 4:2; kursyvas pridėtas). Jiems pasimeldus, Viešpats atsiliepė į jų dviejų dalių prašymą. Pirmiausia, „Viešpaties Dvasia atėjo ant jų, ir jie buvo pripildyti džiaugsmo, gavę savo nuodėmių atleidimą ir turėdami sąžinės ramybę“ (Mozijo 4:3).

Matydamas, kad jo žmonės yra „remisijoje“, karalius Benjaminas ragino juos judėti link visiško išgijimo mokydamas, kaip pasilikti toje remisijos stadijoje (žr. Mozijo 4:11–30). Jis pažadėjo: „Jei tai darysite, visuomet džiūgausite ir būsite pripildyti Dievo meilės, ir visuomet išlaikysite savo nuodėmių atleidimą“ (Mozijo 4:12).

Žmonės patikėjo ir įsipareigojo gyventi pagal karaliaus Benjamino žodžius, po to Viešpats atsakė į antrąją jų maldos dalį – kad „[jų] širdys būtų išvalytos“. Dėkodami ir šlovindami žmonės sušuko: „Viešpaties visagalio Dvasi[a] […] taip galingai pakeitė mus, arba mūsų širdis, kad mes jau nebelinkę daryti pikta, bet linkę nuolat daryti gera“ (Mozijo 5:2). Karalius Benjaminas paaiškino, kad ši galinga permaina reiškia, kad jie gimė iš Dievo (žr. Mozijo 5:7).

„Kaip tai padaryta?“

Pranašas Alma mokė, kad turime atgailauti *ir* užgimti iš naujo – gimti iš Dievo, pasikeisti širdimi (žr. Almos 5:49). Jei ir toliau atgailausime, Viešpats paims visas mūsų nuodėmes *ir* pašalins tai, kas iš prigimties skatina mus nusidėti arba leidžia nuodėmei būti mumyse. Bet kaip klausė Enosas: „Viešpatie, kaip tai padaryta?“ (Enoso 1:7) Atsakymas paprastas, bet gilus ir amžinas. Tiems, kurie buvo išgydyti, fiziškai arba dvasiškai, Viešpats pareiškė: „Tavo tikėjimas padarė tave sveiką“ (žr. Morkaus 5:34; Enoso 1:8).

Almos patirta galinga širdies permaina įvyko „pagal jo tikėjimą“ ir jo pasekėjų širdys pasikeitė, kai jie „sudėjo savo viltis į tikrąjį ir gyvąjį Dievą“ (Almos 5:12, 13). Karaliaus Benjamino žmonių širdys buvo „pakeistos per tikėjimą [Gelbėtojo] vardu“ (Mozijo 5:7).

Jei mes norime taip tikėti, kad galėtume visa širdimi pasikliauti Viešpačiu, turime daryti tai, kas veda prie tikėjimo, o tada daryti tai, prie ko veda tikėjimas. Tarp daugelio prie tikėjimo vedančių dalykų, kalbant šios širdies permainos kontekste, Viešpats pabrėžė pasninką, maldą ir Dievo žodį. Ir nors tikėjimas veda prie daugelio dalykų, jo pirmasis vaisius yra atgaila.

> *Ši galinga širdies permaina įvyksta* **mumyse***; jos negalime įvykdyti* **patys.**

Apsvarstykite dvi eilutes iš Helamano knygos, kurios pabrėžia šiuos principus. Pirmiausia skaitome apie žmones, kurie „dažnai pasninkavo ir meldėsi, ir darėsi […] vis tvirtesni ir tvirtesni Kristaus tikėjime, […] netgi iki savo širdžių išvalymo ir pašventinimo – pašventinimo, kuris

Dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galime būti ne tik apvalyti nuo nuodėmių, bet ir išgydyti nuo nuodėmingumo.

vyksta dėl to, kad jie savo širdis atiduoda Dievui“ (Helamano 3:35). Tada iš Samuelio Lamanito sužinome, kad „Švent[ieji] Rašt[ai], taip, užrašyt[os] šventųjų pranašų pranašyst[ės] […] veda […] į tikėjimą Viešpačiu ir į atgailą – tikėjimą ir atgailą, kurie sukelia […] širdies permainą“ (Helamano 15:7).

Priklauso nuo Dievo

Čia turėtume stabtelėti ir pripažinti, kad ši galinga permaina, apie kurią kalbame, įvyksta *mumyse*; jos negalime įvykdyti *patys*. Mes galime atgailauti, pakeisti savo elgesį, nuostatas, netgi troškimus ir įsitikinimus, bet mes neturime galios ir gebėjimo pakeisti savo prigimtį. Kad ši galinga permaina įvyktų, esame visiškai priklausomi nuo visagalio Dievo. Būtent Jis maloningai išvalo mūsų širdis ir pakeičia mūsų prigimtį „po to, kai mes padarėme viską, ką galime“ (2 Nefio 25:23). Jo kvietimas pastovus ir tvirtas: „Atgailau[kite] ir atei[kite] pas mane visa širdimi, ir aš [jus] *išgydysiu*“ (3 Nefio 18:32; kursyvas pridėtas).

Mūsų išgijimo iš nuodėmingumo padarinys yra tas, kad mes „[atsiverčiame] iš savo kūniškos ir puolusios būsenos į teisumo būseną, […] tapdami jo sūnumis ir dukromis. Ir taip [mes] tampa[me] naujais kūriniais“ (Mozijo 27:25–26). Mūsų veidai spinduliuoja Kristaus Šviesa. Dar daugiau, Raštuose sakoma, kad „kiekvienas, gimęs iš Dievo, nenusideda“ (1 Jono 5:18).

Taip yra ne todėl, kad negalime nusidėti, bet todėl, kad tada mūsų prigimtis – *nenusidėti*. Tai išties galinga permaina.

Turėtume atminti, kad tokia galinga širdies permaina yra tam tikrą laiką trunkantis procesas, o ne kažkuriuo laiku įvykstantis pasikeitimas. Ši permaina dažniausiai vyksta palaipsniui, kartais pokyčiai nepastebimi, bet ji yra reali, galinga ir būtina.

Jei dar nepatyrėte tokios galingos permainos, norėčiau jūsų paklausti, ar atgailavote ir gavote savo nuodėmių atleidimą? Ar studijuojate šventuosius Raštus? Ar dažnai pasninkaujate ir meldžiatės, kad darytumėtės tvirtesni ir tvirtesni Kristaus tikėjime? Ar turite pakankamai tikėjimo, kad pasikliautumėte Viešpačiu visa širdimi? Ar jūs tvirtai tuo tikite? Ar stebite savo mintis, savo žodžius ir savo poelgius ir laikotės Dievo įsakymų? Jeigu taip darote, jūs visada džiūgausite ir būsite pripildyti Dievo meilės, ir visuomet išlaikysite savo nuodėmių atleidimą. O jeigu išliksite tokioje „remisijoje“, jūs išgysite, pasveiksite ir *pasikeisite*!

Jėzus Kristus turi galią apvalyti mus nuo mūsų nuodėmių ir taip pat išgydyti mus nuo mūsų nuodėmingumo. Jis yra galingas išgelbėti ir, kad tai įvykdytų, Jis yra galingas pakeisti. Jei atiduosime savo širdį Jam ir, panaudodami tikėjimą, atliksime tuos pakeitimus, kuriuos galime atlikti, Jis panaudos Savo galią mumyse ir įgyvendins šią galingą širdies permainą (žr. Almos 5:14). ■

IŠNAŠOS

1. Žr. Stacy Simon, “Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years,” American Cancer Society, Jan. 8, 2019, cancer.org.
2. Žr. “Remission: What Does It Mean?” webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Pagerinkime savo patyrimus šventykloje

Pirmoji Prezidentūra

„Gražiausia Sugrąžinimo puošmena yra šventoji šventykla. Jos šventos apeigos ir sandoros yra labai svarbios ruošiant tokius žmones, kurie yra pasiruošę pasveikinti Gelbėtoją Jo Antrojo atėjimo metu.“[1]

Pirmoji Prezidentūra reguliariai pakoreguoja šventyklos ceremonijas ir procedūras tam, kad pagerintų narių patyrimus šventykloje ir padėtų visiems įeinantiems tose šventose erdvėse jausti artimesnį ryšį su Dievu.

Dalis lankymosi šventykloje patirties susijusi su tuo, kad nariai apsivelka apeiginius drabužius, turinčius doktrininę ir simbolinę prasmę, žinomą dar iš garbinimo šventyklose aprašymų Senajame Testamente (žr. Kunigų 8 ir Išėjimo 28 skyrius).

Buvo padaryti keli apeiginių šventyklos drabužių pakeitimai. Šie pakeitimai nekeičia šventyklos simbolių reikšmės ar doktrinos, bet skirti tam, kad šventyklos apeigas atlikti būtų paprasčiau, patogiau ir lengviau, nes bus lengviau apsivilkti apeiginius drabužius ir jais rūpintis, taip pat pigiau juos įsigyti.

Štai kai kurie iš šių pakeitimų:

- Paprastesnis šydo ir mantijos dizainas.
- Iš kepurės pašalintas plastikinis įdėklas, taip pat nebus kepurės ir šydo raištelių.
- Mantijai, kepurei, juostai panaudota ta pati patvaresnė medžiaga, dėl kurios jie tarnaus ilgiau ir bus lengviau juos prižiūrėti.

Tikimės, kad šie pakeitimai padės jums šventykloje geriau jaustis, kai garbinimas joje taps reguliaria jūsų gyvenimo dalimi. ■

„Jokios apeigų ir procedūrų korekcijos nekeičia šventos [šventykloje] sudaromų sandorų esmės. Koregavimai leidžia sandoroms įsišaknyti skirtingais laikais ir kitokiomis aplinkybėmis gyvenančių žmonių širdyse.“

President Russell M. Nelson, general conference leadership training meeting, Oct. 2019.

IŠNAŠOS

1. Raselas M. Nelsonas, „Baigiamasis žodis“, *2019 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.

POROS (MATO REJERIO NUOTRAUKA); HAIČIO PORT-AU-PRINCO ŠVENTYKLA (KODŽIO BELO NUOTRAUKA)

ATSAKYMAI Į DAŽNAI UŽDUODAMUS KLAUSIMUS

Ar galiu ir toliau dėvėti jau turimus apeiginius drabužius?

Taip. Ankstesnių stilių drabužiai toliau gali būti dėvimi, kol susidėvės ir reikės juos pakeisti.

Kaip aš turiu deramai išmesti senus apeiginius drabužius?

„Norėdami išmesti sunešiotus apeiginius šventyklos drabužius nariai turi juos sunaikinti sukarpydami taip, kad nebūtų įmanoma suprasti, kaip jie buvo naudojami“ (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 21.1.42)

Ar galiu turimus apeiginius drabužius pakeisti taip, kad jie atitiktų naujuosius pakeitimus?

Taip. Daugiau informacijos apie tai, kaip tai padaryti, ieškokite svetainėje store.Churchof JesusChrist.org/ceremonialclothing, prisijungę su savo narystės paskyra, arba apsilankykite artimiausioje paskirstymo tarnybos parduotuvėje ir paklauskite pardavėjo.

Ar galiu padovanoti senus apeiginius drabužius?

Kai tai atrodo tinkama, galite nedaug dėvėtus apeiginius drabužius atiduoti endaumentą gavusiems šeimos nariams ar draugams. Tačiau apeiginių drabužių, nepaisant jų būklės, negalima dovanoti šventyklai, „Deseret Industries“ ar jokiai kitai naudotų rūbų įmonei.

Kaip galiu įsigyti naujuosius apeiginius drabužius?

Informacijos apie kainas ir galimybę įsigyti jūsų krašte ieškokite svetainėje store.Churchof JesusChrist.org/ceremonialclothing arba apsilankykite artimiausioje paskirstymo tarnybos parduotuvėje.

Jauni suaugusieji

Šiame skyriuje

44 **Kaip jauni suaugusieji prisideda prie besitęsiančio Sugrąžinimo**

Tik skaitmeninė versija

Manote, jog, būdami jauni suaugusieji, neturite tikslo? Apsvarstykite tai dar kartą

Sezaras Gervasijo

Sakyti visą Bažnyčios pavadinimą buvo nepatogu, bet verta

Lori Ahola

Rasti džiaugsmą Viešpaties darbe

Statant Karalystę Naujojoje Kaledonijoje

Mindė Selu

Daugiau straipsnių ir kitos medžiagos rasite:

- tinklalapyje **liahona.ChurchofJesus Christ.org**
- **JS savaitraštyje** (programėlės „Evangelijos biblioteka“ skyriuje „Jauni suaugusieji“)

Pasidalykite savo istorija

Ar norite pasidalyti nuostabia istorija? O gal norėtumėte išvysti straipsnį konkrečia tema? Jei taip, parašykite apie tai mums! Straipsnį arba atsiliepimą galite pateikti tinklalapyje **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Mes galime skleisti Evangelijos šviesą

Būti jaunais suaugusiaisiais reiškia skirti laiką augti, naudotis atsirandančiomis galimybėmis ir nepraleisti progos pradėti kurti savo gyvenimą. O tai tuo pat metu gali atrodyti ir neįveikiama, įdomu, ir baugu (bent mums taip tikrai atrodė).

Nors galbūt ir nežinome atsakymų į visus svarbiausius klausimus, dėl vieno dalyko esame visiškai tikri: **jauni suaugusieji visada buvo lemiama jėga besitęsiančiame Jėzaus Kristaus Bažnyčios Sugrąžinime.**

Planuodami šio mėnesio skyrių pasikalbėjome su daugeliu jaunų suaugusiųjų apie jų dalyvavimą surenkant Izraelį. Ir pajutome didelį nuolankumą matydami jų nuoširdžią meilę Jėzaus Kristaus Evangelijai ir atsidavimą jai. Kad ir kokios būtų jų aplinkybės, šie **jauni šventieji supranta esminį savo vaidmenį šiame galutiniame evangelijos laikotarpyje.** Skyriuje „Kaip jauni suaugusieji prisideda prie besitęsiančio Sugrąžinimo“, 44 puslapyje, galite skaityti, kaip jauni suaugusieji iš Indijos, Barbadoso, Australijos ir JAV ruošia pasaulį antrajam Gelbėtojo atėjimui.

Tik skaitmeninės versijos straipsniuose Sezaras dalijasi mintimis apie tai, kaip **galime nusistatyti savo tikslą ir tapti geresniais vadovais.** Lori kalba apie palaimas, kurias gauname sekdami pranašo patarimais. Kiti jauni suaugusieji dalijasi patirtimi, susijusia su tarnavimu šventykloje, rūpestinga tarnyste, giminės istorija ir misionieriškų darbu. Taip pat pasakojame apie jauną suaugusįjį Naujojoje Kaledonijoje, kurio pavyzdys iliustruoja, kaip **jauni suaugusieji darbuojasi Viešpaties darbe mažesniuose Bažnyčios kraštuose.**

Kad ir kas būtumėte, kad ir kokios yra jūsų aplinkybės, **jūs galite veiksmingiau prisidėti prie Izraelio surinkimo, nei galbūt manote.** Kaip jauni suaugusieji esate šios Bažnyčios ateities vadovai. O šiandieninių mūsų pastangų žiežirba rytoj gali uždegti ir paskleisti Evangelijos šviesą po visą pasaulį.

Nuoširdžiai

Čakelė Vordlej ir Mindė Selu

Bažnyčios žurnalų skyriaus jauniems suaugusiesiems redaktorės

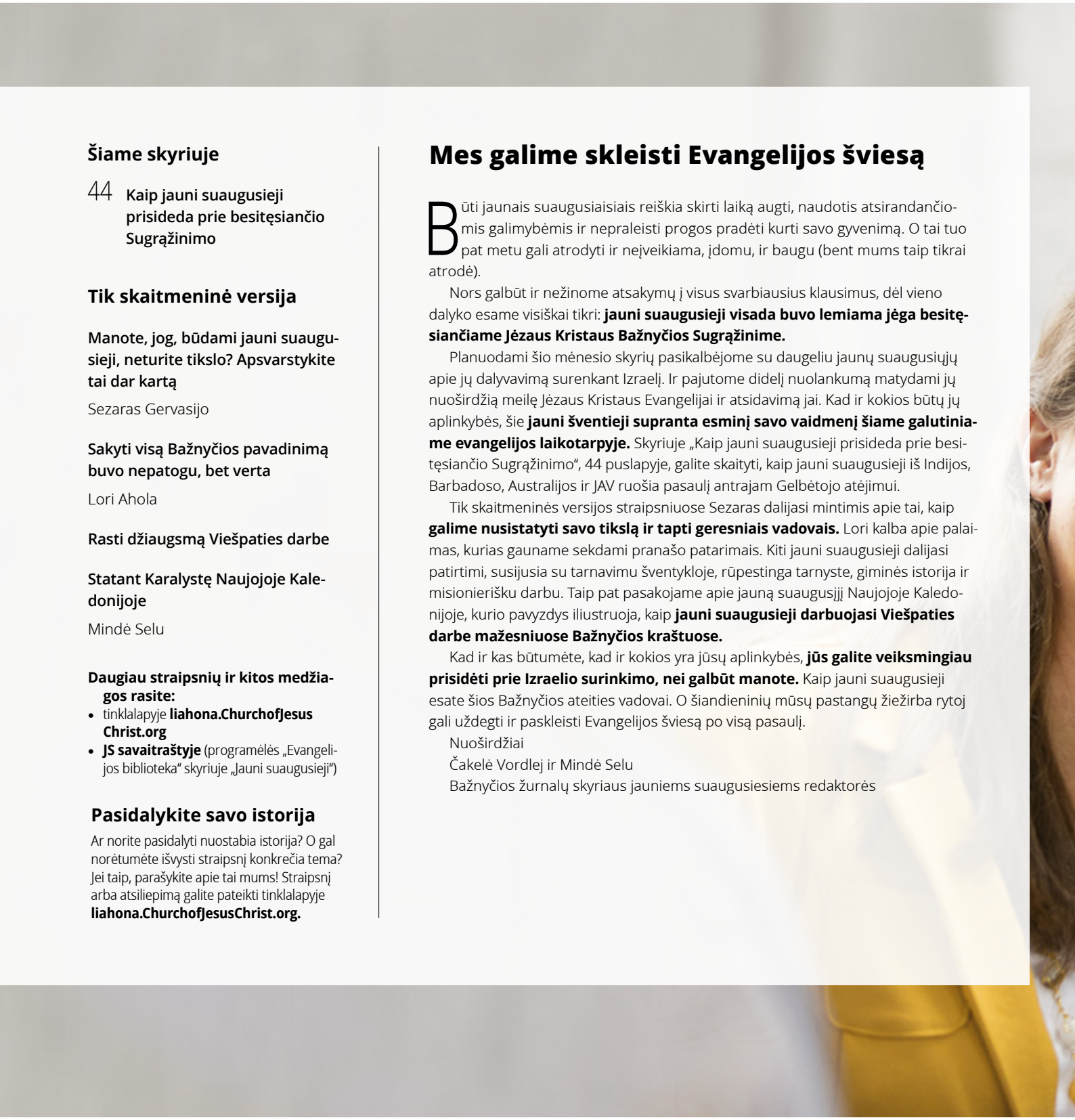

VESTONO K. KOLTONO NUOTRAUKA

Kaip jauni suaugusieji prisideda prie **besitęsiančio Sugrąžinimo**

Jauni suaugusieji visada atliko svarbų vaidmenį išgelbėjimo darbe.

Kada girdite kurio nors Bažnyčios vadovo kvietimą dalyvauti besitęsiančiame Sugrąžinime ar padėti rinkti Izraelį, ar pagalvojate: „Ką galiu padaryti? Aš tik vienas žmogus“, „Aš per jaunas“, „Aš dar nevedęs/netekėjusi“ ar „Man dar trūksta žinių. Ką aš galiu pakeisti?“

Kartais visiems mums tokios mintys šmėkšteli galvoje. Bet pamėginkite tą nepasitikėjimą savimi numalšinti skaitydami šiuos kelis sakinius:

- Džozefas Smitas tebuvo 22 metų amžiaus, kai pradėjo versti Mormono Knygą.
- Oliveris Kauderis taip pat buvo 22-ejų, o Džonas Vitmeris – 26-erių (ir abu jie buvo nevedę), kai pradėjo darbuotis kaip Džozefo raštininkai.
- Kai 1835 metais buvo pašauktas pirmasis Dvylikos Apaštalų Kvorumas, apaštalų amžius buvo nuo 23-ejų iki 35-erių.
- Daugelis pirmųjų prie Bažnyčios prisijungusių ir Evangeliją platinusių šventųjų buvo jauni suaugusieji.

Apskritai ankstyvosiomis Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimo dienomis Dievas darbavosi per jaunus suaugusiuosius. Per žmones, kurie buvo lygiai tokie kaip jūs.

Pagalvokite apie tai.

Šiandien Bažnyčia nebūtų pasklidusi po visą žemę, jei visi būtų galvoję, kad jie nieko negali pakeisti. Ir jūs – taip, jūs – esate rinktinės kartos dalis, kuri toliau kurs ir ves Jėzaus Kristaus Bažnyčią šiais laikais.

ŽEMĖLAPIS IŠ GETTY IMAGES

Jus atsiuntė čia šiuo metu dėl rimtos priežasties.

Kalbėdamas apie mūsų kartą, prezidentas Nelsonas mokė: „Jūs gyvenate „vienuoliktą valandą“. Viešpats pareiškė, kad tai paskutinis kartas, kai Jis pašauks darbininkus į savo vynuogyną surinkti išrinktuosius iš keturių žemės ketvirčių. (Žr. DS 33:3–6.) Ir *jūs* buvote pasiųsti dalyvauti šiame surinkime.“[1]

Pagalvokite apie tas 65 000 nuolatinių misionierių pajėgas, visą dieną ir kasdien besidalijančias Evangelija visame pasaulyje. Pagalvokite apie visus jaunus suaugusiuosius, sudarančius sandoras šventyklose, besinaudojančius sugrąžintąja kunigyste ir šventyklos palaiminimais ir su sandora pažadančius būti ištikimus, stiprinti savo šeimas ir statyti Dievo karalystę žemėje. Pagalvokite apie jaunus suaugusiuosius, kurie visame pasaulyje tarnauja kaip įvairūs Bažnyčios vadovai. Pagalvokite apie tuos,

Dievas darbavosi per jaunus suaugusiuosius ankstyvosiomis Sugrąžinimo dienomis. Per žmones, kurie buvo lygiai tokie kaip jūs.

Sugrąžinimas reiškia apreiškimo siekimą.

VENELA VAKAPALI, 22 METŲ, INDIJA

kurie, nepaisydami visų prieš juos veikiančių aplinkybių, veržiasi pirmyn sekdami Jėzumi Kristumi. Jauni suaugusieji nuo pat pradžios buvo labai svarbi Sugrąžinimo dalis. Ir besitęsiantis Sugrąžinimas yra labai svarbi nesuskaičiuojamų jaunų suaugusių Bažnyčios narių gyvenimo dalis.

Ką Sugrąžinimas reiškia man

Daugeliui iš mūsų dalyvavimas Sugrąžinime kyla iš to, ko iš jo išmokome. Venelai Vakapali, jaunai suaugusiai atsivertusiajai iš Andra Pradešo, Indijos, „Sugrąžinimas reiškia siekti apreiškimo. Džozefas Smitas siekė apreiškimo toje giraitėje. Jis tarėsi su Viešpačiu, laukė atsakymo, buvo kantrus. Man tai patinka.“ Venela paaiškina: „Prieš išgirsdama apie Sugrąžinimą, aš nedaug žinojau apie tai, kaip siekti apreiškimo. Labiausiai mane stebina tai, kiek laiko jis praleido, kad iš Dievo gautų apreiškimą. Būtent tai sužinojau iš Sugrąžinimo.“

Žinios, kurių tiek daug gaunu dėl Sugrąžinimo, palengvina gyvenimą ir mažina patiriamą įtampą.

DŽEIKOBAS ROBERTSAS, 29 METŲ, JAV

Jauna pora iš Jutos, JAV, Ema ir Džeikobas Robertsai, sutinka, kad Sugrąžinimas reiškia „besitęsiantį apreiškimą“ – tiek mums, tiek pasauliui, – „kad galime turėti pranašą, Dievo atstovą čia, žemėje, kuris, nepaisant visų mūsų sunkumų pasaulyje, darbuojasi, meldžiasi ir bendrauja su Dievu tam, jog užtikrintų, kad esame pasiruošę ir pajėgūs pasitikti visus besikeičiančio pasaulio mums nešamus sunkumus.“

„Žinios, kurių tiek daug gaunu dėl Sugrąžinimo, palengvina gyvenimą ir mažina patiriamą įtampą“, – sako Džeikobas. Visa tai atneša patikinimą, „kad Dievas yra, Jis mus myli ir prižiūri, – sako Ema. – Jis nori, kad būtume laimingi. Mes, jauni suaugusieji, galime visiškai pasikliauti ir sekti Juo, nes žinome, kad Jo tikslas yra mūsų laimė. Žinome, kad esame amžinos esybės, ir tai suteikia man daug vilties ir tikėjimo, kad galiu atgailauti dėl viso to, ką padarau dabar, dėl visų savo dabar daromų klaidų, ir kad šis laikas man skirtas tam, kad vystyčiausi ir mokyčiausi.“

Toks pat patikinimas padėjo ir Ramonai Moris, jaunai suaugusiajai iš Barbadoso, kai ji pirmą kartą išgirdo apie Sugrąžinimą. Drauge su kitais dalykais ji įgijo liudijimą, kad

Sugrąžinimas atneša ramybę tiems, kurie abejoja dėl savo gyvenimo ir abejoja Dievo planu jiems.

RAMONA MORIS,
28 METŲ, BARBADOSAS

„Dangiškasis Tėvas yra, kad mums padėtų. Tiesiog Sugrąžinimas atneša ramybę tiems, kurie abejoja dėl savo gyvenimo ir abejoja Dievo planu jiems.“

Tačiau, nors Sugrąžinimo supratimas į jos gyvenimą įnešė aiškumo, ji taip pat pripažįsta, kad „būnant taip toli nuo Bažnyčios valdybos, yra sunku rasti sąryšį su Evangelija, bet, dėl to, jog turiu tvirtą liudijimą apie sugrąžintąją Evangeliją, žinau, kad, nors ir esu labai toli, aš vis dar galiu jaustis Sugrąžinimo dalimi, kad esu ne viena.“

Ir ji yra ne viena. Jauni suaugusieji visame pasaulyje dalyvauja Sugrąžinime per tarnavimą šventykloje, giminės istorijos ir misionierišką darbus. Supratę asmeninį apreiškimą, kurį įgyjame mokydamiesi apie Džozefo Smito Pirmąjį regėjimą ir Sugrąžinimą, visi galime toliau stengtis sužinoti Dievo valią ir tai, kokį vaidmenį galime atlikti šiame besitęsiančiame Sugrąžinime.

Jauni suaugusieji veda Bažnyčią

Galbūt esame jauni suaugusieji, bet jau dabar galime būti Bažnyčios vadovai. Nepaisant to, kad yra vienintelė Bažnyčios narė savo šeimoje, Janka Toroni iš Dėro, Vengrijos, jaučia pastiprinimą, matydama, kaip kiti jauni suaugusieji dalyvauja kitose Sugrąžinimo srityse: „Daugybė mano draugų tarnavo misijose, ir buvo labai džiugu matyti jų pažangą, o kai jie sugrįžo, dėl viso to, ką patyrė, buvo taip išaugę. Tai puiki patirtis mums visiems! Visada nuostabu matyti, kaip mano jauni suaugę draugai tarnauja atlikdami savo pašaukimus ir kartais net patys suranda progų pasitarnauti, pavyzdžiui, būti patarėjais „Jaunimo stiprybės vardan“ konferencijose. Manau, kad Sugrąžinimas ne visada reiškia tai, kad Evangelijos turime mokyti naujus žmones. Tai reiškia, kad turime stiprinti jau turimus narius.“

Sugrąžinimas reiškia stiprinti jau turimus narius.

JANKA TORONI,
24 METŲ, VENGRIJA

Man dalyvauti Sugrąžinime reiškia padėti ateities kartoms suprasti, kaip Evangelija gali padėti jiems ir kitiems žmonėms jų gyvenime.

STEFANĖ DŽOZEF,
28 METŲ, AUSTRALIJA

Jauni suaugusieji Vengrijoje supranta, kad jie yra būsimi Bažnyčios vadovai. „Mes esame reikalingi ir turime susidoroti su iškelta užduotimi, nors kartais tai atrodo neįveikiama, – pripažįsta Janka. – Viešpats spartina darbą ir mes esame jo dalis. Kartais galvojame: „Kaip turėčiau tai padaryti?“ Tačiau nuostabu matyti, kad mūsų vadovai taip mumis pasitiki. Tuos, kurie myli Bažnyčią ir turi stiprų liudijimą, tai motyvuoja, nes žinome, jog kažkurią dieną mes turėsime atsakyti už save. Turime prisiimti atsakomybę už savo dvasinę pažangą.“

Šianas ir Stefanė Džozefai iš Vakarų Australijos Sugrąžinime dalyvauja būdami savo apylinkės jaunimo vadovais. „Man dalyvauti Sugrąžinime reiškia padėti ateities kartoms suprasti, kas yra Evangelija ir kaip ji gali padėti jiems ir kitiems žmonėms jų gyvenime, – sako Stefanė. – Galime padėti pakloti stipresnį pamatą Bažnyčiai mūsų šalyje vėlesniems laikams.“

Šianas aiškina: „Norime padėti jaunimui įgyti liudijimą apie Mormono Knygą ir Džozefą Smitą ir suvokti, kad jie iš tikrųjų yra Dievo vaikai. Nenorime, kad jiems tai tebūtų kažkas, apie ką jie dainavo pradinukų organizacijoje. Norime, kad jie iš tikrųjų sužinotų, jog tai tiesa.“

O, pasak Venelos, gyventi pagal Evangeliją Indijoje ne visada lengva, bet ji žino, kad vietinių jaunų suaugusių narių stiprybė įkvėps kitus ir padės Sugrąžinimui žengti pirmyn. „Čia visi jauni suaugusieji yra labai ištikimi. Jie ieško progų dalytis savo liudijimais, – sako ji. – Indijoje esame kaip pionieriai. Atvykstame iš skirtingų vietovių, o kai kurie iš mūsų netgi palieka savo šeimas. Gyvenimas čia gali būti kupinas iššūkių, bet mes vis vien renkamės gyventi pagal Evangeliją. Raštai suteikia man daug vilties, stiprybės ir drąsos.“

Kad ir kur esame, mes, jauni suaugusieji, per savo tikėjimą ir atsidavimą Evangelijai galime daryti galingą įtaką besitęsiančiam Sugrąžinimui.

Bažnyčios ateitis: mes turime apsispręsti

Mes esame Bažnyčios ateitis. Dalyvaujame paskutiniame mūšyje. Dangiškasis Tėvas pasitiki, kad padėsime Jam atlikti Jo darbą, Jo amžiams gyvenimą keičiantį darbą. Jis žino, kad esame pakankamai stiprūs toliau veržtis pirmyn ir kovoti prieš visa tai, ką priešininkas turi paruošęs. Todėl Šėtonas vis labiau nerimauja. Jis žino, kad kovoja mūšyje, kuris bus pralaimėtas, nes Viešpaties darbas paims viršų.

Janka sako: „Žinome, kad Viešpats spartina darbą ir niekas negali jo sustabdyti. Žinome, kad, nesvarbu, kas benutiktų, jis bus įvykdytas. Tačiau turime nuspręsti, ar būsime jo dalis ir padėsime jam judėti pirmyn, ar viską stebėsime iš užribio. Turime valios laisvę būti šio darbo dalimi ir turime liudijimą, kad galėtume pasirinkti teisingai ir pasirinktume sekti Kristų. Privalome būti jo dalis."

Todėl turime apsispręsti, kurią pusę pasirinkti.

Turime apsispręsti, ar sukaupsime drąsą stoti už tai, kuo tikime.

Turime apsispręsti, ar sieksime asmeninio apreiškimo savo gyvenime.

Turime apsispręsti, ar leisime, kad sunkūs iššūkiai, su kuriais susiduriame, sustiprintų mūsų tikėjimą Gelbėtoju.

Turime apsispręsti, ar seksime Juo ir darysime ką galime, kad pas Jį atvestume kitus.

Turime apsispręsti, ar kaip galėdami geriausiai stengsimės ištverti iki galo.

Iš tiesų gyvename paskutinėmis dienomis. O tai, kad Bažnyčią reiks vesti, kaip prezidentas Nelsonas pavadino, „įdomiausiu evangelijos laikotarpiu per visą pasaulio istoriją"[2], skamba kaip tikrai gąsdinanti atsakomybė. Bet pagalvokite apie tai: Dangiškasis Tėvas mumis pasitikėjo pakankamai ir laikė, kad šioje žemėje atsirastume konkrečiai šiuo metu, šiuo laikotarpiu, kai susiduriame su nesuskaičiuojamomis pagundomis, pramogomis ir su tiek daug skirtingų nuomonių.

Siųsdamas mus čia šiuo viską lemiančiu evangelijos laikotarpiu Dangiškasis Tėvas nenorėjo mūsų pasmerkti nesėkmei. Jis žino mūsų galimybes, mūsų stiprybę, mūsų drąsą ir, galiausiai, Jis žino, kad nepaisant mūsų amžiaus ar vedybinės padėties, galime padaryti didelę įtaką atkuriant Bažnyčią. Kad ir kokie neįveikiami būtų mūsų išbandymai ar kad ir kokia neįmanoma gali atrodyti užduotis vesti Bažnyčią ir dalytis Evangelija visoje žemėje, jeigu Jis mūsų pusėje, tai kas gali kovoti prieš mus? Jis padės mums pasiekti tai, kas neįmanoma. ■

IŠNAŠOS

1. Raselas M. Nelsonas, „Būkite tikroji tūkstantmečio karta", *Liahona,* 2016 m. spalis, p. 48.
2. Raselas M. Nelsonas, „Būkite tikroji tūkstantmečio karta", *Liahona,* 2016 m. spalis, p. 46.

Daugiau pasakojimų apie tai, kaip viso pasaulio jauni suaugusieji dalyvauja Sugrąžinime, galite rasti tik skaitmeninės versijos straipsnyje „Rasti džiaugsmą Viešpaties darbe".

JAUNIMAS

Esu atsivertusioji.

Pirmiausia mane patraukė jaunimo renginiai. Netgi dabar man vis dar patinka leisti laiką su Bažnyčios draugais, kurie renkasi geras, dvasią pakylėjančias pramogas. Man ypač patinka drauge su jais kas savaitę vykti į Fidžio Suvos šventyklą.

Fidžyje jaučiamas stiprus bendraamžių spaudimas. Parduotuvėse retai prašo parodyti dokumentus norint nusipirkti alkoholio, cigarečių ir panašių dalykų. Vaikai juos nuolat perka. Gali būti sunku pasirinkti tai, kas teisu.

Man išlikti stipriai padeda mano jaunesnieji broliai ir seserys. Esu vyriausia, todėl kas kartą, kai esu gundoma padaryti ką nors negero, aš galvoju apie juos. Nenoriu, kad jie priimtų neteisingus sprendimus dėl to, kad matė mane pirmą ką nors panašaus darant. Prieš mirtį mama paprašė mane pažadėti, kad prižiūrėsiu brolius ir seserį ir visada jiems padėsiu.

Kol kas tarp savo brolių ir seserų esu vienintelė Bažnyčios narė. Bet aš kasdien dėl jų meldžiuosi. Dėkoju Dangiškajam Tėvui už tai, kad davė jiems pragyventi dar vieną dieną, ir meldžiuosi, kad jie priimtų pažinimą apie Jo Evangeliją. Jie išlaiko mane stiprią.

Mikaila J., 17 metų, Fidžis

LESLĖS NILSON NUOTRAUKA

ŠIAME SKYRIUJE

52 **Stiprinkite savo tikėjimą padedami Pirmojo regėjimo**
Vyresnysis Nylas L. Andersenas

56 **Taksi, moksleivis ir atsakymas į maldą**
Sidnis Čaimas Ihunvo

58 **Tikėjimą įgijau žingsnis po žingsnio**
Vyresnysis Edvardas Dubė

62 **Klausimai ir atsakymai: Pirmasis regėjimas ir Mormono Knyga**

64 **Keturi Velykų savaitės simboliai**

Vyresnysis
Nylas L. Andersenas
Iš Dvylikos Apaštalų
Kvorumo

STIPRINKITE SAVO TIKĖJIMĄ PADEDAMI PIRMOJO REGĖJIMO

BŪDAMAS ŠEŠIOLIKOS, iš savo namų Aidahe nukeliavau į konferenciją rytinėje Jungtinių Valstijų pakrantėje, į kurią rinkosi vaikinai ir merginos iš visų 50 valstijų ir beveik 40 tautų. Prieš tai aš retai patekdavau į situacijas, kai iš kitų mane išskirdavo mano tikėjimas ir įsitikinimai.

Vieną vakarą mūsų grupei neformaliai kalbantis, kilo diskusija dėl kai kurių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios tikėjimo ir gyvensenos aspektų. Didelė mokinių grupė staiga sutelkė į mane savo dėmesį ir ėmė uždavinėti klausimus, iš kurių kai kurie kritikavo mūsų įsitikinimus.

Tam aš nebuvau pasiruošęs. Bet, akimirką pamąstęs, ėmiau dalytis kai kuriais pagrindiniais Evangelijos principais. Paaiškinau, kad turime Dangiškąjį Tėvą, kad esame Jo sūnūs ir dukterys, o žemėje esame, kad ugdytume tikėjimą Jėzumi Kristumi ir įrodytume, kas esame, rinkdamiesi gera, o ne pikta.

Dalydamasis šiais principais priėjau prie Džozefo Smito liudijimo. Kiti mokiniai neklausė apie Džozefą Smitą, bet aš ėmiau pasakoti, kodėl tikiu tuo, ką tikiu. Man papasakojus apie Tėvo ir Sūnaus pasirodymą Šventojoje giraitėje, staiga visi nutilo. Kambaryje atsirado persmelkiantis šventumo jausmas, o mane ir mano žodžius apgaubė stiprus dvasinės galios jausmas.

Vėliau keli mokiniai man padėkojo už stiprius mano įsitikinimus. Kai kurie net paprašė daugiau informacijos apie Bažnyčią. Tą vakarą, grįžęs į savo kambarį, suvokiau, kad didžiausią poveikį šis įvykis padarė man. Pats pajutau liudijimo apie Dievą Tėvą, Jėzų Kristų ir Pirmąjį regėjimą galią.

Per 50 nuo to įvykio praėjusių metų aš šimtus kartų liudijau apie Tėvą, Sūnų ir pranašą Džozefą Smitą. Taip darydamas nuolat jaučiau patvirtinantį Šventosios Dvasios liudijimą.

Norėčiau pateikti penkis principus, kuriuos išmokau iš savo dvasinio Pirmojo regėjimo supratimo. Šie principai sustiprino mano tikėjimą Dangiškuoju Tėvu ir Jo Mylimuoju Sūnumi ir troškimą Jais sekti. Tikiuosi, kad jie sustiprins ir jus.

ILIUSTRAVO DEIVIDAS MELANAS

Meldžiu, kad sektumėte Džozefo maldos pavyzdžiu, sužinotumėte tiesas, kurias sužinojo jis, ir stiprintumėte savo tikėjimą Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi.

IŠ PIRMOJO REGĖJIMO SUŽINOME, KAD TOS CELESTIALINĖS ESYBĖS PAŽĮSTA MUS ASMENIŠKAI TAIP, KAIP JOS PAŽINOJO DŽOZEFĄ.

1) Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra atskiros esybės.

Amžių amžius religijos žinovai ir filosofai diskutavo apie tai, kokie yra Dievas Tėvas, Jėzus Kristus ir Šventoji Dvasia. Daugelis tikėjo, kad Jie yra viena esybė. Dėl to, kas prieš 200 metų įvyko Džozefui Šventojoje giraitėje, žinome visą tiesą apie tai, koks yra Dievas.

Visų pirmiausia, Jis – gyvas! Antra, Tėvas ir Sūnus yra dvi atskiros, šlovingos, prisikėlusios esybės, kurios skiriasi viena nuo kitos. Vėliau Džozefas sužinojo, kad „Šventoji Dvasia neturi kūno iš mėsos ir kaulų, bet yra dvasinė asmenybė. Jei būtų kitaip, Šventoji Dvasia negalėtų gyventi mumyse“ (Doktrinos ir Sandorų 130:22).

2) Esame Dievo sūnūs ir dukterys

Per Pirmąjį regėjimą ir kitus patyrimus pranašas Džozefas Smitas sužinojo, kad Dievas yra ne kažkokia tolima galia, kuri sukūrė pasaulį ir jo gyventojus, o tada apie juos pamiršo. Iš tikrųjų kiekvienas iš mūsų esame „Dangiškųjų Tėvų mylima dukra [ar sūnus]“[1].

Pareiškime apie šeimą sakoma: „Visos žmogiškos esybės – vyrai ir moterys – sukurti pagal Dievo atvaizdą. Kiekvienas yra mylimas dvasinis dangiškųjų tėvų sūnus ar dukra, ir, kaip toks, kiekvienas turi dievišką prigimtį ir paskirtį.“[2] Mūsų Tėvas aiškiai paskelbė tą paskirtį: „Nes štai, tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Mes kilę iš Dievo ir čia, žemėje, esame, kad taptume panašesni į Jį. Šis dėl Pirmojo regėjimo įgytas supratimas leido man jaunystėje žinoti, kad aš asmeniškai turiu Dangiškąjį Tėvą, kuris mane myli ir nori, kad grįžčiau pas Jį.

3) Mūsų nuodėmės gali būti atleistos

Vienas didžiausių Džozefo troškimų buvo gauti savo nuodėmių atleidimą. Viename pasakojime apie Pirmąjį regėjimą Viešpats kreipiasi į jaunąjį tiesos ieškotoją šiais žodžiais: „Džozefai, mano sūnau, tau atleistos tavo nuodėmės. Eik, paklusk mano nuostatams ir laikykis mano įsakymų. Štai aš esu šlovės Viešpats. Aš buvau nukryžiuotas už pasaulį, kad visi, kurie tiki mano vardą, galėtų turėti amžinąjį gyvenimą.“[3]

Džozefas sužinojo, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą jam gali būti atleistos jo nuodėmės ir jis gali tapti švarus ir tyras prieš Dievą. Jam buvo suteiktas

ILIUSTRAVO KENDALAS RĖJUS DŽONSONAS

tvirtas pažinimas, kad Jėzus Kristus paėmė visų kada nors gyvenusių ir kada nors dar gyvensiančių žmonių nuodėmes.

Iš Pirmojo regėjimo sužinome, kad, dėl mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus malonės, ir mums gali būti atleistos nuodėmės ir vieną dieną galime priešais Tėvą stovėti švarūs.

4) Mūsų Dangiškasis Tėvas girdi ir atsako į mūsų maldas

Tą 1820 metų dieną giraitėje Džozefas sužinojo, kad Dangiškasis Tėvas girdi maldas ir į jas atsako. Vėliau Džozefas sakė: „Aš buvau visiškai tikras, kad gausiu dievišką apsireiškimą, kaip gavau anksčiau“ (Džozefo Smito – Istorijos 1:29). Jo pavyzdys mus moko, kad galime maldoje kreiptis į Dangiškąjį Tėvą ir gauti atsakymus.

Džozefas daugelį kartų veikė pagal šį maldos pavyzdį. Jis buvo įsitikinęs, kad Viešpats išgirs jo maldas ir į jas atsakys. Jis meldėsi prašydamas to, ko turbūt meldėte ir jūs.

Jis meldė išminties (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:12–13).

Jis meldėsi klausdamas dėl krikšto (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:68).

Jis meldėsi prašydamas išvaduoti (žr. Doktrinos ir Sandorų 121:1–4).

Jis meldėsi dėl misionierių (žr. Doktrinos ir Sandorų 109:22).

Jis meldėsi dėl Bažnyčios, jos narių ir vadovų (žr. Doktrinos ir Sandorų 109:71–76).

Ir jis meldėsi dėl savo šeimos (žr. Doktrinos ir Sandorų 109:68–69).

Tai pavyzdys mums. Džozefas mums parodė, kad visi galime kreiptis į savo Tėvą maldoje.

5) Tėvas ir Sūnus pažįsta mus asmeniškai

Iš Pirmojo regėjimo sužinome, kad tos celestialinės Esybės pažįsta mus asmeniškai taip, kaip jos pažinojo Džozefą. Tėvas kreipėsi į Džozefą vardu ir, rodydamas į kitą, tarė: „Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!“ (Džozefo Smito – Istorijos 1:17).

Tėvas ir Sūnus žinojo Džozefo poreikius, rūpesčius ir troškimus taip, kaip Jie žino mūsiškius. Jie taip pat žino mūsų sėkmes ir sielvartus.

Jaunystėje meldžiausi dėl daugelio dalykų. Kai dabar žvelgiu atgal, kai kurie iš tų dalykų neatrodo tokie svarbūs. Bet tada jie buvo man svarbūs, ir nuo ankstyvo amžiaus supratau, kad turiu Tėvą danguje, kuris mane girdi. Ne visuomet atsakymus gaudavau iš karto, bet jaučiau, kad Savo laiku ir Savo būdu Jis patenkins mano prašymą taip, kaip tai bus teisinga man.

Būkite tikri ir pasitikėkite, kad Dievas kalbės jums. Tikėkite tais jausmais, kuriuos jaučiate giliai širdyje. Ėmiau tikėti malda ir supratau jos galią, nes žinojau apie pranašo Džozefo Smito patyrimus. Žinojau, kad Dievas žino mano vardą ir kad Jis atsakys man, lygiai taip, kaip Jis žino jūsų vardą ir atsakys jums.

Liudijimas

Jau daugelį iš tų 68 metų, kuriuos gyvenu žemėje, aš bandau sekti Džozefo maldos pavyzdžiu. Kaip visi tikri Gelbėtojo mokiniai ir aš gaunu atsakymus iš dangaus. Aš žinau, kad Jėzus yra Kristus. Jis yra Dievo Sūnus. Jis prisikėlė ir yra gyvas šiais laikais. Jis turi galią atleisti mūsų nuodėmes. Per mūsų tikėjimą, paklusnumą ir atgailą Jis mus gali saugiai sugrąžinti į mūsų dangiškuosius namus.

Kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalas ir Jo įšventintas liudytojas, su visišku tikrumu ir įsitikinimu, kurį patvirtino Šventoji Dvasia, aš liudiju, kad Šventojoje giraitėje Tėvas ir Sūnus apsireiškė Džozefui Smitui. Meldžiu, kad sektumėte Džozefo maldos pavyzdžiu, sužinotumėte tiesas, kurias sužinojo jis, ir stiprintumėte savo tikėjimą Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. ■

IŠNAŠOS

1. Merginų tema, youngwomen.Churchof JesusChrist.org.
2. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, (35602 156).
3. “Joseph Smith’s Accounts of the First Vision,” josephsmithpapers.org.

TAKSI, MOKSLEIVIS ir ATSAKYMAS Į MALDĄ

Pajutome, kad jį surasime, tad kodėl niekaip negalėjome rasti?

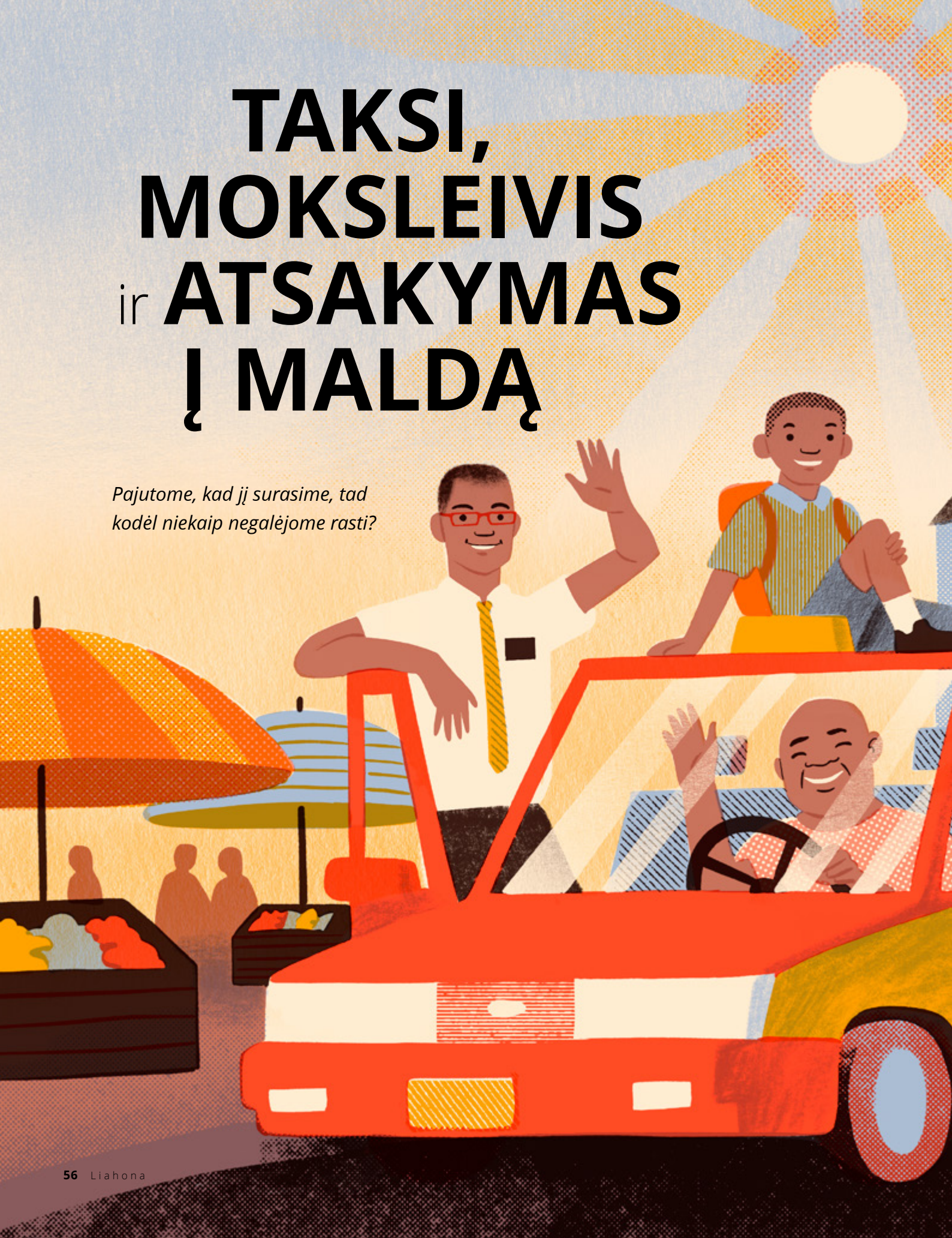

KORIO EGBERTO ILIUSTRACIJA

Sidnis Čaimas Ihunvo

Kartą mudu su porininku misionieriumi gavome rekomendaciją mokyti žmogų, kuris gyveno Temos kaime, netoli nuostabaus Akros miesto Ganoje. Namų numeracija tame kaime nebuvo labai tiksli, todėl gavome raštiškus nurodymus, kaip rasti jo namą.

Atvykę į kaimą, vadovavomės tais nurodymais, bet negalėjome to žmogaus rasti, nes pasirodė, kad ten daugelis namų atitinka tokį pat apibūdinimą. Jausdamiesi sumišę nusprendėme pasibelsti į duris kaimynystėje ir paklausti, tačiau, regis, niekas nepažinojo mūsų ieškomo žmogaus. Pajutau raginimą paprašyti Dangiškojo Tėvo pagalbos.

Mums pasimeldus, pajutau, kad tą ieškomą vyrą surasime, todėl dar uoliau ėmėme ieškoti. Tačiau vis dar negalėjome jo rasti. Pavargome ir nusprendėme grįžti į savąjį Evangelijos skelbimo rajoną, nes artėjo mūsų kitų susitikimų laikas. Mums atėjus į taksi parką, mus į tą kaimą atvežęs taksi vairuotojas pamatė mūsų nusivylusius veidus ir paklausė, ar radome, ko ieškojome. Be abejo, mūsų atsakymas buvo „ne“.

Jis pasiūlė mums nueiti į ant kampo esančią mokyklą ir paklausti ten. Pasakėme jam, kad to nebuvo mums duotuose nurodymuose, bet jis toliau atkakliai siūlė taip padaryti. Išlipome iš taksi ir pradėjome eiti link mokyklos – ne todėl, kad manėme, jog pavyks ką nors rasti, bet tik norėdami įtikti tam rūpestingam draugui.

Mums pradėjus eiti link administracijos pastato prie mokyklos, prie mūsų atbėgo mažas berniukas. Jis nusišypsojo ir pasakė, kad jis su broliu yra vieninteliai šioje vietovėje gyvenantys Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai ir kad jis gali mums padėti.

Mudu su porininku susižvalgėme netikėdami šia sėkme. Tai buvo stebuklas. Berniukas padėjo mums rasti tą žmogų, kurio ieškojome, ir jis galiausiai priėmė Evangeliją ir pasikrikštijo.

Iš šios patirties išmokau, kad Dangiškasis Tėvas atsako į maldas savo laiku ir savo būdu. Kai į savo maldas atsakymų negauname iš karto, galime parodyti tikėjimą Juo ir mokytis būti kantrūs. ■

Autorius gyvena Upių valst., Nigerijoje.

Vyresnysis Edvardas Dubė
Iš Septyniasdešimties

Tikėjimą įgijau

žingsnis po žingsnio

GREGO NIUBOLDO ILIUSTRACIJOS

Liudijimo įgijimas užima laiko. Dažnai tam reikia, kad maži potyriai eitų drauge.

Viena iš svarbiausių mano gyvenimo akimirkų įvyko tada, kai buvau 10 metų ir dvi savaites mokiausi katalikų bažnyčios doktrinos Loreto Romos katalikų misijos namuose, esančiuose už 32 kilometrų nuo mano namų Silobeloje, Zimbabvėje. Per tas anksti gautas pamokas ir dvasinius pojūčius aš pažinau ir pamilau Gelbėtoją Jėzų Kristų ir ėmiau į Jį žvelgti su pagarba.

Būdamas katalikų bažnyčios koplyčioje pamačiau ant sienų kabančius paveikslus, vaizduojančius įvairius Gelbėtojo gyvenimo įvykius: Jėzaus Kristaus gimimo, mokymo šventykloje, meldimosi Getsemanės sode, kryžiaus į Kalvariją nešimo, nukryžiavimo Golgotoje ir Jo prisikėlimo vaizdus. Matydamas erškėčius ir vinis labai nuliūdau. Kol priėjau prie Nukryžiavimą vaizduojančio paveikslo, mano akis užliejo ašaros. Kas kartą apsiverkdavau ir sakydavau: „Ei, Jis tikrai daug ką iškentėjo dėl manęs."

Per patvirtinimo ceremoniją vienas iš kunigų pažvelgė man į akis ir tarė: „Jūs esate pasaulio šviesa" (žr. Mato 5:14). Tada, rodydamas į degančią žvakę, jis pacitavo šiuos Gelbėtojo žodžius: „Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris danguje" (Mato 5:16).

Daugiau sužinojęs apie Jėzų, ėmiau norėti pasitarnauti kitiems. Pavyzdžiui, vandens turėdavome atsinešti iš už 8 kilometrų nuo kaimo esančios vandenvietės. Dažnai kaimo moterys, taip pat ir mano mama, ant galvos nešdavo 20 litrų talpos indus, pilnus vandens. Po to, ką patyriau katalikiškoje seminarijoje, aš, padėdamas mamai, dažnai ridendavau 200 litrų statinę su vandeniu, taip pat padėdavau dviem kitoms našlėms, kurios buvo mūsų kaimynės. Atsimenu tą gerą jausmą, kurį jausdavau kas kartą, kai padėdavau kitiems.

Visa tai padėjo man ugdyti tikėjimą Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi ir netiesiogiai paruošė mane priimti Jėzaus Kristaus Evangeliją, kai buvau 22 metų.

PRIĖMIAU MORMONO KNYGĄ

Aš augau savo šalies keitimosi laikotarpiu. 1965 metais Ijano Smito vadovaujama baltųjų mažuma paskelbė nepriklausomybę nuo Britanijos. Tai iššaukė Jungtinių Tautų sankcijas ir įžiebė civilinį karą, kuris truko iki 1980-ųjų, kai Zimbabvė įgijo savo nepriklausomybę. Baigęs mokyklą, aš persikėliau į miestą dirbti ir kelerius metus nelankiau jokios bažnyčios.

Vieną dieną žaidžiau su savo viršininko sūnumis, kuriems buvo devyneri ir septyneri. Jie pasakė: „Žinai, mūsų tėvas yra skyriaus prezidentas mūsų Bažnyčioje." Jie paaiškino, kas yra skyriaus prezidentas, o aš nepagalvojęs leptelėjau: „Jūsų tėvas nepateks į dangų." Suvokiau, kad padariau didelę klaidą, ir karštligiškai sukau galvą, ką galėčiau jiems pasakyti, kad jie pamirštų tą mano pastabą. Dienos pabaigoje, pamatę savo tėvą, jie nubėgo prie jo ir pakartojo, ką jiems sakiau. Pamaniau, kad prarasiu darbą.

Anksčiau mano viršininkas man rodė

savo švarką, likusį nuo laikų, kai jis tarnavo armijoje. Tai mane paskatino manyti, kad jis žudė žmones. Dėl to aš ir pasakiau tai, ką pasakiau. Labai švelniai jis paklausė manęs, kodėl tai pasakiau. Atsakiau: „Viršininke, atsimenate, jūs pasakojote man, kad kare žudėte. O Biblijoje sakoma: „Nežudysi.“

Jis paklausė, į kokią bažnyčią aš vaikštau. Pasakiau jam, kad anksčiau vaikščiojau į katalikų bažnyčią, bet nebuvau ten septynerius metus. Jis papasakojo istoriją iš Senojo Testamento apie karus ir karo veiksmus, o tada davė man Mormono Knygos egzempliorių. Aš buvau toks laimingas, kad nepraradau darbo!

Mormono Knygą jis man davė 1981 metais, bet aš jos neskaičiau ir net neatverčiau dvejus metus. Vieną sekmadienį aš nuobodžiavau, nes mano draugai buvo išvykę, todėl paėmiau tą knygą, nuėjau į artimiausią geležinkelio stotį ir skaičiau. Tą dieną skaitydamas galėjau jausti skatinimą daryti gera, bet iš tiesų mano širdį ji palietė vėliau, kai skaičiau 3 Nefio 11 skyrių. Skaičiau apie išlikusius nefitus, kurie ištvėrė karą ir suirutę, o tada jiems pasirodė Gelbėtojas Jėzus Kristus.

Mano paties šalyje karas vyko 15 metų. Kai kurie žmonės, su kuriais išaugau kaime, išėjo į karą ir nebegrįžo. Kiti buvo suluošinti visam gyvenimui.

Todėl, skaitydamas apie nefitus, jaučiausi tarsi Gelbėtojas Jėzus Kristus būtų kreipęsis į mane, sakydamas: „Kelkitės ir ateikite pas mane, kad [...] paliestumėte vinių žymes mano rankose ir mano kojose, kad žinotumėte, jog aš – Izraelio Dievas ir visos žemės Dievas ir buvau nužudytas už pasaulio nuodėmes“ (3 Nefio 11:14).

Jaučiausi taip, tarsi Jis tiestų pagalbos ranką asmeniškai kviesdamas mane ateiti pas Jį. Man toptelėjo, kad aš galiu taip padaryti. Tai viską pakeitė.

ĮGIJAU LIUDIJIMĄ

Užtruko kelis mėnesius, kol sukaupiau drąsą nueiti į Bažnyčią. Žinojau, kur yra Bažnyčia, bet mūsų mažame skyriuje nebuvo misionierių. 1984 metų vasarį aš įžengiau į Kvekvės maldos namus. Norėjau iš karto ir išeiti iš ten. Nebuvau įsitikinęs, kad turėčiau ten būti, todėl atsisėdau gale, pasiruošęs pabėgti. Po įžanginės dalies skyriaus prezidentas Maikas Alenas paliudijo apie Gelbėtoją Jėzų Kristų ir Mormono Knygą. Pajutau bendrystės jausmą. Kitas žmogus taip pat paliudijo apie Gelbėtoją ir Mormono Knygą, tą patį padarė ir trečiasis. Pajutau euforiją. Nepajėgiau sukaupti drąsos ir nueiti iki sakyklos, todėl atsistojau, kur buvau, ir pasakiau: „Aš myliu Jėzų. Aš skaitau Mormono Knygą.“

Sužinojau, kad būti mokiniu yra procesas, ir mes turime toliau judėti pirmyn.

Ir atsisėdau. Tai buvo mano liudijimo pradžia. Tie liudijimai buvo Viešpaties būdas ištiesti man pagalbos ranką, nes jie padėjo pajusti bendrystę. Jutau, kad tai mano broliai ir seserys. Per kitas dienas meldžiausi dėl jų ir kad jie mane priimtų. Sutikau narius, kurie buvo labai malonūs ir padėjo man.

Daug kas įvyko tą dieną, kai įžengiau į maldos namus. Mąsčiau, kas būtų įvykę, jei tie nariai nebūtų išsakę savo liudijimų. Niekada nežinote, ar aplinkui nėra ko nors, kas patiria sunkumus. Kai atsistojate ir pasakote, ką jaučiate, tai gali būti tiksliai tai, ką kažkam reikia išgirsti.

Dažnai liudykite. Taip darydami, stiprinate save ir kitus aplinkui. Stokite už tai, ką žinote. Vadovaudamiesi tuo Mormono Knygoje užrašytu patarimu, jūs artinsitės prie Gelbėtojo.

ARTINAUSI PRIE GELBĖTOJO

Loreto Romos katalikų misijos namuose praleistas laikas buvo mano tapimo Gelbėtojo Jėzaus Kristaus mokiniu kelio pradžia. Nuo tada sužinojau, kad būti mokiniu yra procesas, ir mes turime toliau judėti pirmyn, nors ir turime silpnybių ir trūkumų. Priėmę kvietimą: „Būkite tobuli, kaip ir jūsų Tėvas, kuris danguje, yra tobulas“ (Mato 5:48), toliau žengsime link amžinojo gyvenimo „eilut[ė] po eilutės, priesak[as] po priesako“ (Doktrinos ir Sandorų 98:12).

Žinome, kad kelias ne visada bus lengvas, ir juo eidami patirsime sunkumų ir sielvartų, bet žvelgimas aukštyn į Viešpatį yra vienintelis kelias, jei norime gyvenime rasti ramybę.

Gelbėtojo Jėzaus Kristaus Apmokėjimas man yra viskas. Žinau, kad Gelbėtojas tiesia mums pagalbos ranką. Turime žvelgti aukštyn, sekti Juo ir tiesti pagalbos ranką dvasiškai pakeldami kitus taip, kaip tai daro Jis. ■

Ką sakote, kai jūsų draugai netiki, kad Pirmasis regėjimas galėjo įvykti?

„Per asmeninį apreiškimą jūs galite gauti asmeninį liudijimą, kad Mormono Knyga yra Dievo žodis, kad Džozefas Smitas yra pranašas ir kad tai yra Viešpaties Bažnyčia. Kad ir ką kiti sakytų ar darytų, niekas niekada negalės atimti jūsų širdyje ir prote gimusio liudijimo apie tai, kas yra tikra.“

Prezidentas Raselas M. Nelsonas, „Apreiškimas Bažnyčiai, apreiškimas mūsų gyvenimui“, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.

Išsiugdykite tikėjimą

Kalbant apie dvasinius klausimus reikia ne tik logikos; kad sužinotume, jog Pirmasis regėjimas iš tiesų galėjo įvykti, dar reikia tikėjimo. Tokį tikėjimą galime išsiugdyti prašydami Dangiškojo Tėvo ir klausydamiesi Dvasios.

Džiulija B., 17 m., Kalifornija, JAV

Studijuokite Bibliją

Paprašykite draugų pastudijuoti Bibliją. Jeigu jie tiki, kad ji – Dievo žodis, tada jie turėtų patikėti, kad Dievas ir šiais laikais mums kalba per regėjimus, tokius kaip Pirmasis regėjimas, nes taip ir daugeliu kitų būdų Jis bendravo su Adomu, Moze, Izaiju ir kitais pranašais.

Vyresnysis Muanda, 22 metai, Kenijos Nairobio misija

Klauskite Dievą

Tai, kad atsimetimas truko šimtus metų, nereiškia, kad Dievas liovėsi siuntęs Savo regėjimus. Reikia su nuolankia širdimi ir tikru ketinimu nuoširdžiai paklausti Dievą taip, kaip klausė Džozefas Smitas.

Džeremis E., 19 m., Kinšasa, Demokratinė Kongo Respublika

Tikėkite Dievą

Aš paklausčiau savo draugų: „Ar tikite Dievą? Ar tikite, kad Jis viską sukūrė? Ar tikite, kad Jis apsireikšdavo senovės pranašams? O jei tikite tuo, kodėl netikite, kad tai įmanoma šiais laikais? Tai įmanoma!“

Sara M., 16 m., Juta, JAV

Paliudykite

Aš liudiju draugams, kad Dangiškasis Tėvas Savo vaikams apreiškia tiesą, kai jie nuoširdžiai Jo prašo, kad galėtų ją sužinoti. Džozefas Smitas troško žinoti tiesą, todėl jis veikė pagal savo tikėjimą. Jūs taip pat galite džiaugtis nuostabia patirtimi, jeigu visa širdimi melsdamiesi paprašysite Dangiškąjį Tėvą.

Mara S., 20 m., Lima, Peru

GETTY IMAGES ILIUSTRACIJA

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami. Skelbiami atsakymai yra skirti padėti ir apmąstyti, bet nėra oficialus Bažnyčios doktrinos dėstymas.

Ką manote jūs?

„Man sunku sutarti su savo tėvais. Kaip galėčiau pagerinti mūsų santykius?“

Atsakymą ir, jei pageidaujate, didelės raiškos nuotrauką iki 2020 m. gegužės 15 d. pateikite tinklalapyje liahona.ChurchofJesusChrist.org (spustelėkite „Submit an Article or Feedback“). Arba siųskite atsakymą el. paštu adresu svetainėje liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Kaip Džozefas Smitas išvertė Mormono Knygą?

Prieš paslėpdamas aukso plokšteles paskutinis Mormono Knygos pranašas Moronis šios knygos antraštiniame puslapyje parašė, kad knyga bus išversta „Dievo dovanos ir galios dėka“. Tai išlieka geriausiu Mormono Knygos vertimo apibūdinimu.

Džozefas Smitas vertimo žodžius diktavo raštininkams, daugiausia Oliveriui Kauderiui. Kadangi vertė iš visiškai nežinomos kalbos, Džozefui reikėjo pasikliauti Viešpačiu. Vienas iš Viešpaties pagalbos būdų buvo parūpinti fizinius įrankius, padedančius Džozefui versti. Liudininkai pasakojo, kad Džozefas žiūrėdavo į tuos instrumentus ir matydavo angliškus žodžius. Tarp vertimo įrankių buvo vertikliai, arba Urimai ir Tumimai – du permatomi akmenys, įtvirtinti metaliniame lankelyje taip, kad Džozefas galėtų pro juos žiūrėti. Džozefui jie buvo duoti drauge su plokštelėmis. Kitas Džozefo naudotas įrankis buvo regėtojo akmuo, į kurį jis žiūrėdavo, dažnai įdėjęs į kepurę. Šį akmenį Džozefas buvo radęs anksčiau ir naudojo jį ieškodamas paslėptų ar pamestų daiktų. Versdamas jis naudojo tiek vertiklius, tiek regėtojo akmenį ir visada pasikliovė įkvėpimu iš dangaus.

Mormono Knygos vertimas iš tiesų buvo stebuklingas ir atliktas „Dievo dovanos ir galios dėka“.

Daugiau informacijos apie Mormono Knygos vertimą ieškokite skyriuje „Book of Mormon Translation“ anglų k. tinklalapyje topics.ChurchofJesus Christ.org arba skyriuje „Gospel Topics“, programėlėje „Evangelijos biblioteka“ anglų k.

Keturi VELYKŲ SAVAITĖS *simboliai*

Erškėčių vainikas

ERŠKĖČIŲ VAINIKO ILIUSTRACIJA, AUT. DAILYNA MARŠ

Žr. Mato 27:29; Morkaus 15:17; Jono 19:2.

Romos kareiviai Gelbėtojui uždėjo erškėčių vainiką. „Turbūt tas žiaurus aktas buvo iškreiptas bandymas parodijuoti imperatoriaus laurų vainiko uždėjimą ant jo galvos. [...] Kaip tai skaudino, prisimenant, kad erškėčiai reiškė Dievo nepasitenkinimą, kai Jis prakeikė žemę dėl Adomo, kad nuo tol ji želdintų erškėčius. Tas vainikas ant Jėzaus galvos atmainė erškėčius į Jo šlovės simbolį“ (Prezidentas Džeimsas E. Faustas, „Kad gautum garbės vainiką“, Liahona, 2004 m. balandis).

„Mano karalystė ne iš šio pasaulio“ (Jono 18:36).

KRISTUS IR PILOTAS, AUT. MARKUSAS VINCENTAS, SPAUSDINAMA BAŽNYČIOS ISTORIJOS MUZIEJUI LEIDUS

Purpurinė skraistė

Žr. Mato 27:28; Morkaus 15:17; Jono 19:2.

Purpurinė buvo karališka spalva, o kareiviai pašaipiai apvilko Jėzų Kristų šia skraiste, nes Jis skelbėsi esąs žydų karalius. Žinoma, iš tikrųjų Jis yra daug daugiau nei tai – Jis yra „karalių Karalius ir viešpačių Viešpats!“ (1 Timotiejui 6:15; Apreiškimo 19:16.)

„Kraujas sunksis iš kiekvienos poros – tokia didelė bus jo kančia“ (Mozijo 3:7).

Alyvuogių spaustuvas

Žr. Mato 26:36; Morkaus 14:32; Luko 22:39–40; Jono 18:1.

„Yra karčiai simboliška, kad „kraujas sunkėsi iš kiekvienos poros“ [Mozijo 3:7] Jėzui kenčiant Getsemanėje, t. y. alyvuogių spaudykloje. Gelbėtojo laikais, norint gauti alyvuogių aliejaus, alyvuogės pirmiausia būdavo sutraiškomos per jas ritinant didelį akmenį. Gaunama „tyrė“ būdavo supilama į minkštas, retai supintas pintines, kurias sukraudavo vieną ant kitos. Jų svoris išspausdavo pirmąjį ir geriausią aliejų. Tada svoris būdavo padidinamas ant sukrautų pintinių uždedant didelį rąstą – tai išspausdavo dar aliejaus. Galiausiai, norint išspausti paskutinius lašus, tą rąstą pasunkindavo vieną jo galą apkraudami akmenimis, kad gautųsi didžiausias traiškantis spaudimas. Ir taip, kai teka pradžioje, alyvuogių aliejus yra kraujo spalvos“ (Vyresnysis D. Todas Kristofersonas, 2016 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

ALYVUOGIŲ SPAUSTUVO NUOTRAUKA IŠ GETTY IMAGES

Tuščias kapas

Žr. Mato 28:1–8; Jono 20:1–18.

„Tuščias kapas tą pirmąjį Velykų rytą buvo atsakymas į Jobo klausimą: „Ar miręs žmogus prisikels?“ [Jobo 14:14] Visiems girdintiems mano balsą pareiškiu, jog kai žmogus numiršta, jis vėl bus gyvas. Mes žinome, nes turime apreikštos tiesos šviesą“ (Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Jis prisikėlė!“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

„Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!“ (Luko 24:6).

KOKS JŪSŲ TIKSLAS?

Kaip jauni suaugusieji, visi turime savo vaidmenį besitęsiančiame Sugrąžinime. Kaip prisidedate jūs?

p. 42

JAUNIMAS

JŪSŲ LIUDIJIMAS APIE PIRMĄJĮ REGĖJIMĄ

p. 52, 62

VELYKOS

KETURI SIMBOLIAI

p. 64

VAIKAMS

SKAITYKITE PASAKOJIMĄ APIE SUGRĄŽINIMĄ

D4

4 02167 19156 8

LITHUANIAN

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

2020 m. balandis

Draugas

Jėzus Kristus gyvas ir atkūrė Savo **BAŽNYČIĄ**

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios leidžiamas žurnalo *Liahona* priedas vaikams.

Prezidentas Raselas M. Nelsonas

Padėkime SUGRĄŽINIMUI

1820 metais Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus pasirodė Džozefui Smitui. Dangiškasis Tėvas tarė: „Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!“ Tą dieną prieš 200 metų prasidėjo Evangelijos sugrąžinimas. Jis tęsiasi ir šiandien!

Kada nors Jėzus Kristus vėl sugrįš į žemę. Štai keturi būdai, kaip galite padėti Sugrąžinimui ir pasiruošti Jėzaus sugrįžimui:

- Stiprinkite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi.
- Kuo daugiau sužinokite apie savo giminę ir padėkite už giminaičius atlikti šventyklos darbą.
- Pasiruoškite vykti į šventyklą.
- Padėkite žmonėms sužinoti apie Jėzų Kristų ir Jo Bažnyčią.

Taip darydami padėsite paruošti pasaulį tai nuostabiai dienai, kai Jėzus vėl ateis! ●

ILIUSTRAVO KEITĖ MAKOY

Pritaikyta iš „Izraelio viltis“ (2018 m. birželio 3 d. pasaulinės dvasinės valandėlės jaunimui), HopeOfIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Prezidentas Nelsonas sakė, kad ir vaikai gali padėti Sugrąžinimui. Kaip jūs galėtumėte padėti?

Mokykimės apie Sugrąžinimą

Misionieriai šią šeimą moko apie tai, kaip buvo sugrąžinta Jėzaus Kristaus Evangelija. Pažymėkite tuos čia pateiktus žodžius, kurie reiškia per Sugrąžinimą atsiradusius dalykus.

Išminties Žodis

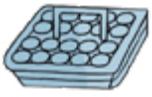
sakramentas

misionieriškas darbas

Raštai

Šventosios Dvasios dovana

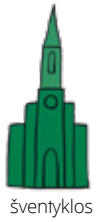
šventyklos

giminės istorija

bažnyčia

kunigystė

Norėdami daugiau sužinoti apie Sugrąžinimą, atsiverskite kitą puslapį!

KARLESO MARTI ILIUSTRACIJOS

Jėzaus Kristaus Bažnyčia atkurta!

Prieš mums ateinant į žemę gyvenome su savo Dangiškaisiais Tėvais. Jie mus mylėjo! Dangiškasis Tėvas sukūrė nuostabų planą mums. Mes turėjome ateiti į žemę, kad galėtume įgyti kūną, mokytis ir augti. Tada galėtume sugrįžti ir gyventi savo dangiškuose namuose. Bet mes negalėjome to padaryti patys. Mums reikėjo pagalbos.

Dangiškasis Tėvas pasirinko mūsų vyriausiąjį brolį Jėzų Kristų, kad ateitų į žemę ir mums padėtų. Jėzus mums parodė, kaip mylėti kitus ir laikytis Dangiškojo Tėvo įsakymų. Jis pasirinko apaštalus, kad vestų Jo Bažnyčią.

Tada Jėzus kentėjo už mus Getsemanės sode. Jis pajuto visus mūsų skausmus ir liūdesį. Jis mirė už mus ant kryžiaus. Dėl to galime atsigręžti į Jį, kai mums skauda ar liūdna, arba kai reikia pagalbos. Kai padarome ką nors negero, galime atgailauti.

Trečią dieną po savo mirties Jėzus prisikėlė. Jėzus vėl yra gyvas! Dėl to ir mes būsime prikelti. Po mirties vėl galime gyventi danguje.

ILIUSTRAVO EIPRILĖ STOT

Prisikėlęs Jėzus aplankė Savo mokinius Jeruzalėje ir Amerikoje. Jis paliepė Savo apaštalams toliau mokyti žmones Jo Evangelijos. Daugelis apaštalų žodžių klausiusių žmonių krikštijosi ir jungėsi prie Bažnyčios.

Po apaštalų mirties žmonės ėmė pamiršti kai kurias svarbias Jėzaus Evangelijos dalis. Jie nustojo tikėję, kad Dangiškasis Tėvas visada įkvėps Savo vaikus žemėje. Jie pamiršo, kad visi žemės gyventojai turės progą krikštytis. Jie nustojo tikėję, kad Bažnyčią visada ves pranašai ir apaštalai.

Prabėgo daug metų. Pagaliau atėjo metas sugrąžinti trūkstamas Jėzaus Evangelijos dalis. Atėjo laikas atkurti Jo Bažnyčią! Dangiškajam Tėvui reikėjo, kad kas nors būtų pranašas ir padėtų visa tai sugrąžinti į žemę. Jis pasirinko berniuką, vardu Džozefas Smitas.

Vieną dieną Džozefas skaitė Bibliją. Jokūbo 1:5 jis perskaitė, kad Dangiškasis Tėvas atsakys į mūsų klausimus, jei klausime tikėdami. O Džozefas norėjo kai ko paklausti! Jis žinojo, kad yra daug bažnyčių, mokančių apie Jėzų. Bet jis norėjo sužinoti, ar yra tokia, kaip Jėzaus Bažnyčia Naujojo Testamento laikais.

Vieną gražią pavasario dieną, apie Velykų metą, Džozefas nuėjo į giraitę netoli savo namų. Jis atsiklaupė ir pradėjo melstis. Tada Džofezas pasijuto apsuptas tamsos. Šėtonas mėgino sutrukdyti jam melstis. Tačiau Džozefas toliau iš visų jėgų meldėsi.

Tuomet ant jo nusileido nuostabi šviesa. Džozefas regėjo Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų. Šis įvykis vadinamas Pirmuoju regėjimu. Jie pasakė, kad žemėje nėra Jėzaus Bažnyčios. Bet greitai ji atsiras. Sugrąžinimas prasidėjo!

Dangiškasis Tėvas pasiuntė angelus sugrąžinti svarbias Evangelijos dalis. Angelas Moronis Džozefui Smitui davė auksines plokšteles, kad galėtume turėti Mormono Knygą ir mokytis apie Jėzų Kristų.

Jonas Krikštytojas sugrąžino Aarono kunigystę, kad galėtume būti pakrikštyti. Petras, Jokūbas ir Jonas sugrąžino Melchizedeko kunigystę, kad galėtume gauti Šventąją Dvasią ir palaiminimus, kai sergame.

Elija apsilankė, kad šventykloje galėtume būti užantspauduoti su savo šeimomis.

Buvo įkurta Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Tai reiškia, kad žemėje vėl yra Jėzaus Bažnyčia! Visa tai yra Sugrąžinimo dalis.

Evangelijos sugrąžinimas toliau vyksta ir šiais laikais. Pranašai, apaštalai, misionieriai ir nariai dalijasi gerąja naujiena apie Jėzų Kristų visame pasaulyje. Daugelyje šalių statomos šventyklos, kad žmonės galėtų būti amžiams užantspauduoti su savo šeimomis. O Bažnyčia padeda žmonėms tose vietovėse, kur siaučia badas ar ligos.

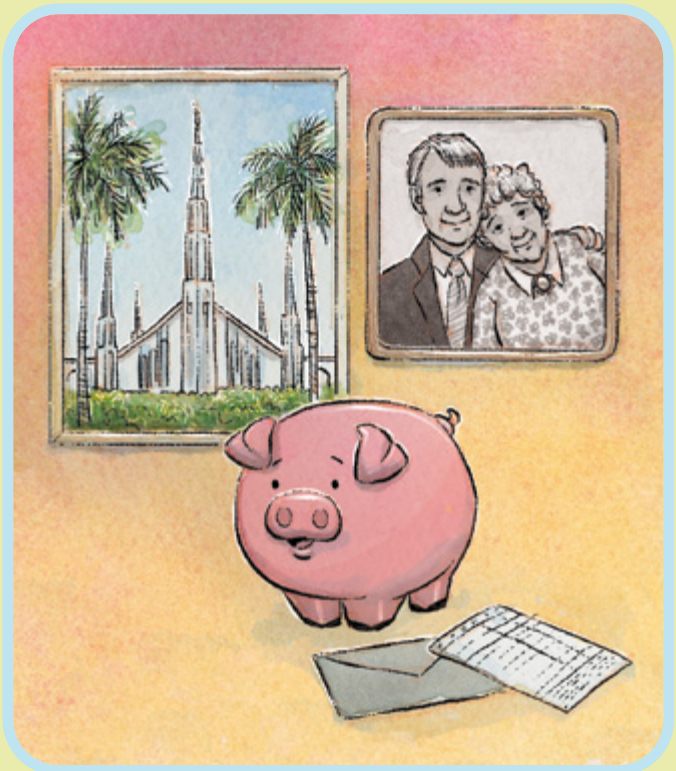

Visi gali vienaip ar kitaip padėti Sugrąžinimui tęstis. Padėti galite, jei domitės savo giminės istorija ir atliekate krikštus šventykloje. Galite mokėti dešimtinę, kad būtų statomos bažnyčios ir šventyklos. Galite mokėti pasninko atnašas, kad būtų galima padėti stokojantiems. Galite papasakoti žmonėms apie Jėzų Kristų.

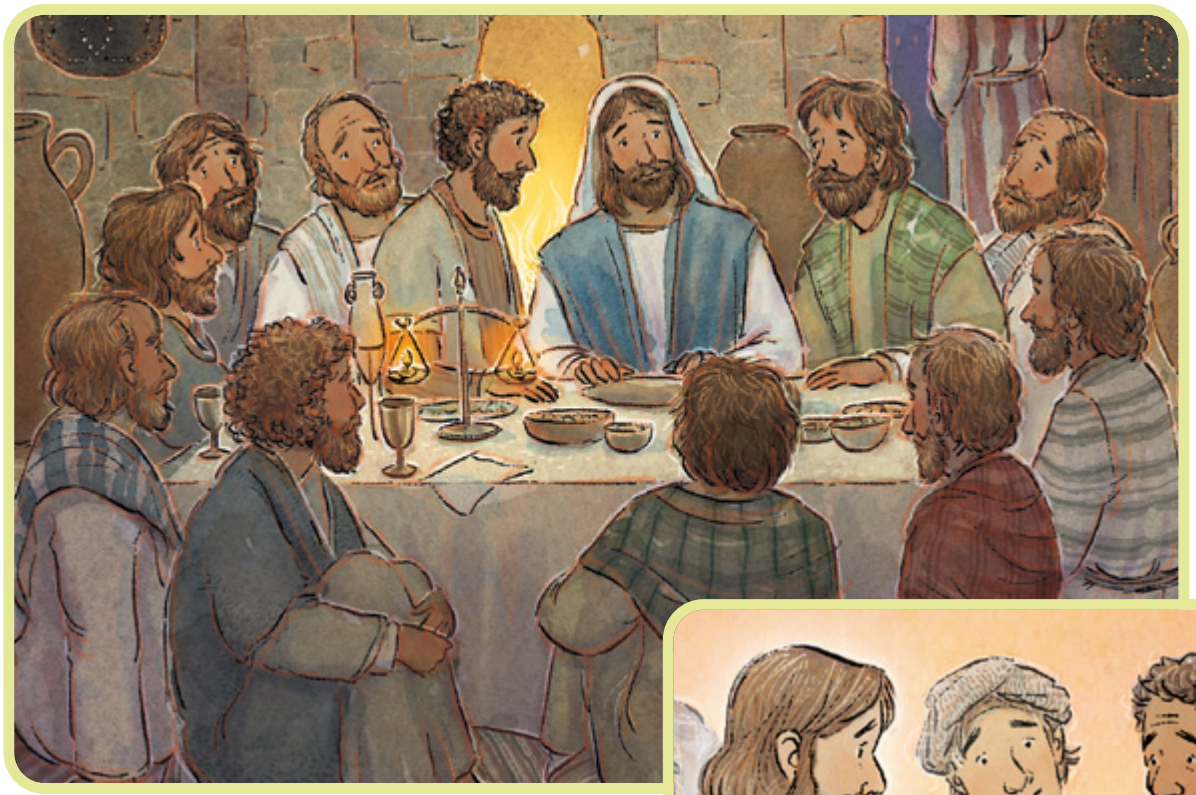

Jėzus įkūrė Savo Bažnyčią, kad padėtų mums grįžti į mūsų dangiškus namus. Galime priimti sakramentą ir visuomet atminti, ką Jis dėl mūsų padarė. Galime rodyti meilę kitiems, kaip tai darė Jis. Galime padėti visiems sužinoti apie Jo Evangeliją! ●

Raskite!

Dėl Sugrąžinimo šiais laikais žmonės visame pasaulyje gali sužinoti apie Jėzaus Kristaus Evangeliją! Kiek Mormono Knygos egzempliorių galite surasti? Kiek šalių vėliavų galite surasti? Papildomas klausimas. Ar žinote, kokiai šaliai priklauso kuri nors iš tų vėliavų?

ILIUSTRAVO KARENA LIUIS

Dangiškas girdi man

Dangiškasis Tėvas išgirdo
Jis girdi ir

sis Tėvas
o maldas

Džozefo Smito maldą.
manąją!

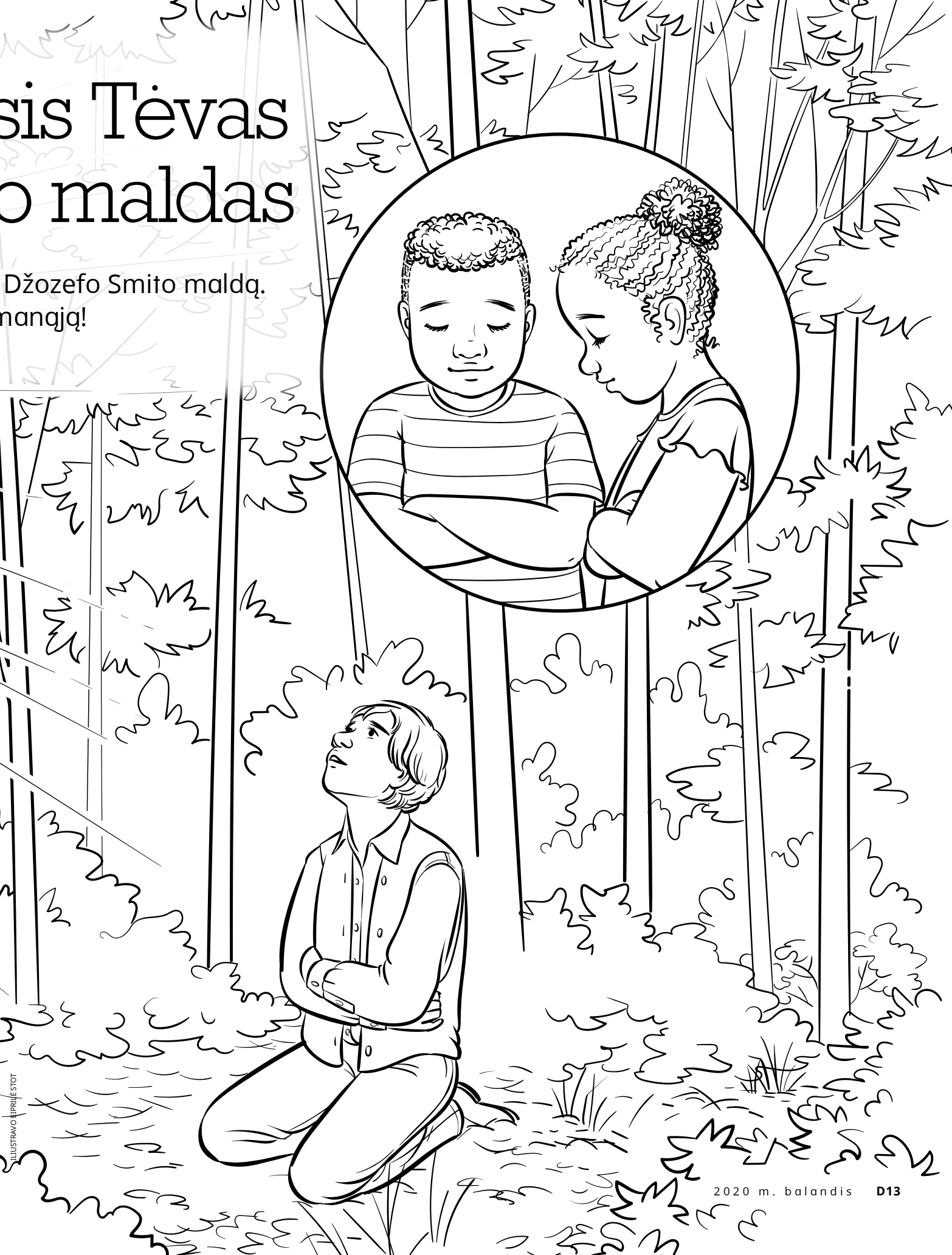

ILIUSTRAVO ELPRIJĖ STOT

Bažnyčia Zulmai

Galbūt buvo kažkas daugiau, ką Dievas nori, kad Zulma sužinotų.

Liusė Styvenson
Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

„Ieškokite, ir rasite“ (3 Nefio 14:7).

Zulma atsisėdo ant vieno iš suolų bažnyčioje ir rankomis palygino savo mokyklinės uniformos sijoną. Pro vitražinius langus švietė spalvota šviesa, o koplyčios priekyje stovėjo kryžius.

Zulma lankė bažnytinę mokyklą, todėl su kitais mokiniais į pamaldas ateidavo du kartus per dieną. Zulmai patiko jos bažnyčia. Ji mylėjo Jėzų ir jai patiko mokytis apie Jį.

Ji tyliai sėdėjo, kai kunigas ėmė kalbėti. Tačiau šiandien kažkas buvo kitaip. Staiga jai į galvą atėjo nauja mintis: *pasaulyje yra daugiau tiesos*.

Zulma suraukė antakius. Daugiau tiesos? Ką tai reiškia?

Ta mintis vėl atsirado. *Yra daugiau tiesos*.

Zulma užmerkė akis ir susitelkė į tai, ką jaučia. Bažnyčioje ji daug ko išmoko. Bet dabar jai atrodo, kad kažko trūksta. Galbūt buvo kažkas daugiau, ką Dievas nori, kad ji žinotų. Tačiau kaip jai tai sužinoti?

Vėliau apie tas mintis ji pasikalbėjo su savo vyresniu broliu Alberto.

„Manai, pasaulyje yra daugiau tiesos?“ – paklausė Alberto.

Zulma linktelėjo. „Noriu sužinoti apie kitas bažnyčias“, – pasakė ji.

„Gerai, – atsakė Alberto. – Aš eisiu su tavimi!“

Kelerius metus Zulma ir Alberto vaikščiojo į įvairias bažnyčias. Po vienos iš bažnyčių pamaldų, Alberto tarė: „Ši bažnyčia moko gerų dalykų.“

Zulma sutiko, bet jiems vis dar atrodė, kad kažko trūksta, todėl jie ieškojo toliau.

Vieną dieną Alberto kaip viesulas užlėkė

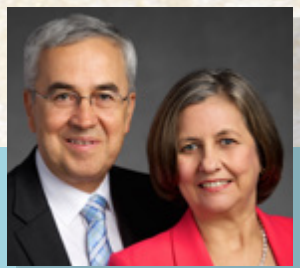

Štai Zulma maža mergaitė. Dešinėje yra dabartinės Zulmos nuotrauka, kurioje ji su savo vyru vyresniuoju Valteriu F. Gonzalesu iš Septyniasdešimties.

savo namų laiptais. „Radau bažnyčią, kurios ieškojom!“ – sušuko Alberto. Jis stipriai apkabino Zulmą.

Zulma išpūtė akis. „Kur? Kaip?“

Alberto atsakė: „Mano draugas sutiko misionierius iš Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios. Aš išklausiau juos ir tikiu tuo, ko jie mokė!“

Zulma ir Alberto buvo tokie laimingi, kad šokdami sukosi po visus namus. Bet tada Zulma išgirdo blogą žinią. Mama nenorėjo, kad ji susitikinėtų su misionieriais. Ji pasakė: „Tau tik dvylika. Tu dar per maža.“

Kadangi buvo vyresnis, Alberto buvo leista toliau susitikinėti su misionieriais. Po kelių savaičių jis pasikrikštijo.

Zulma vis prašė ir prašė mamos leisti jai mokytis iš misionierių. Galiausiai mama pasakė „taip“.

Misionierių mokoma Zulma jautė šilumą širdyje. Vienam iš misionierių sunkiai sekėsi kalbėti ispaniškai, bet tai buvo nesvarbu. Svarbu buvo tai, kaip gerai Zulma jautėsi. Sužinojusi apie Džozefą Smitą ir Mormono Knygą ji suprato, kad rado tiesą, kurios ieškojo!

Ji norėjo krikštytis. Bet ką pasakys mama? Zulma pasijuto tokia laiminga, kai mama pasakė „taip“! Krikšto dieną Zulma apsivilko baltai. Ji žinojo, kad Dievas ją myli. Ji žinojo, kad Jis ją pažįsta. Ir ji suprato, kad Jis padėjo jai rasti Savo atkurtąją Bažnyčią! ●

ILIUSTRAVO SKOTAS VEIKFILDAS

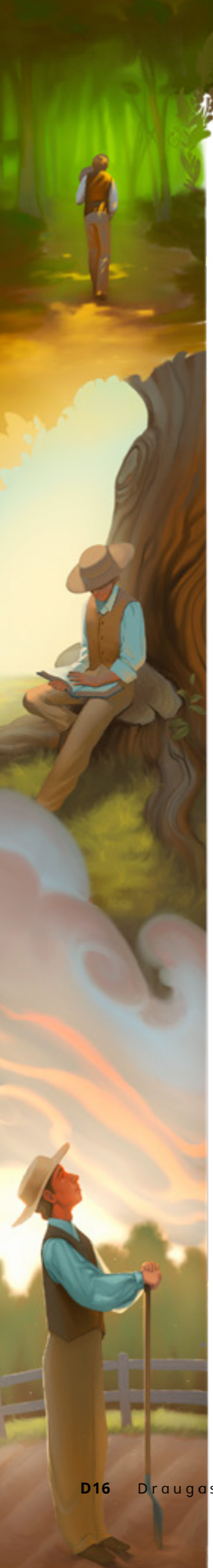

Pirmasis regėjimas

Pagarbiai ♩ = 68

Žodžiai ir muzika: Nathan Howe

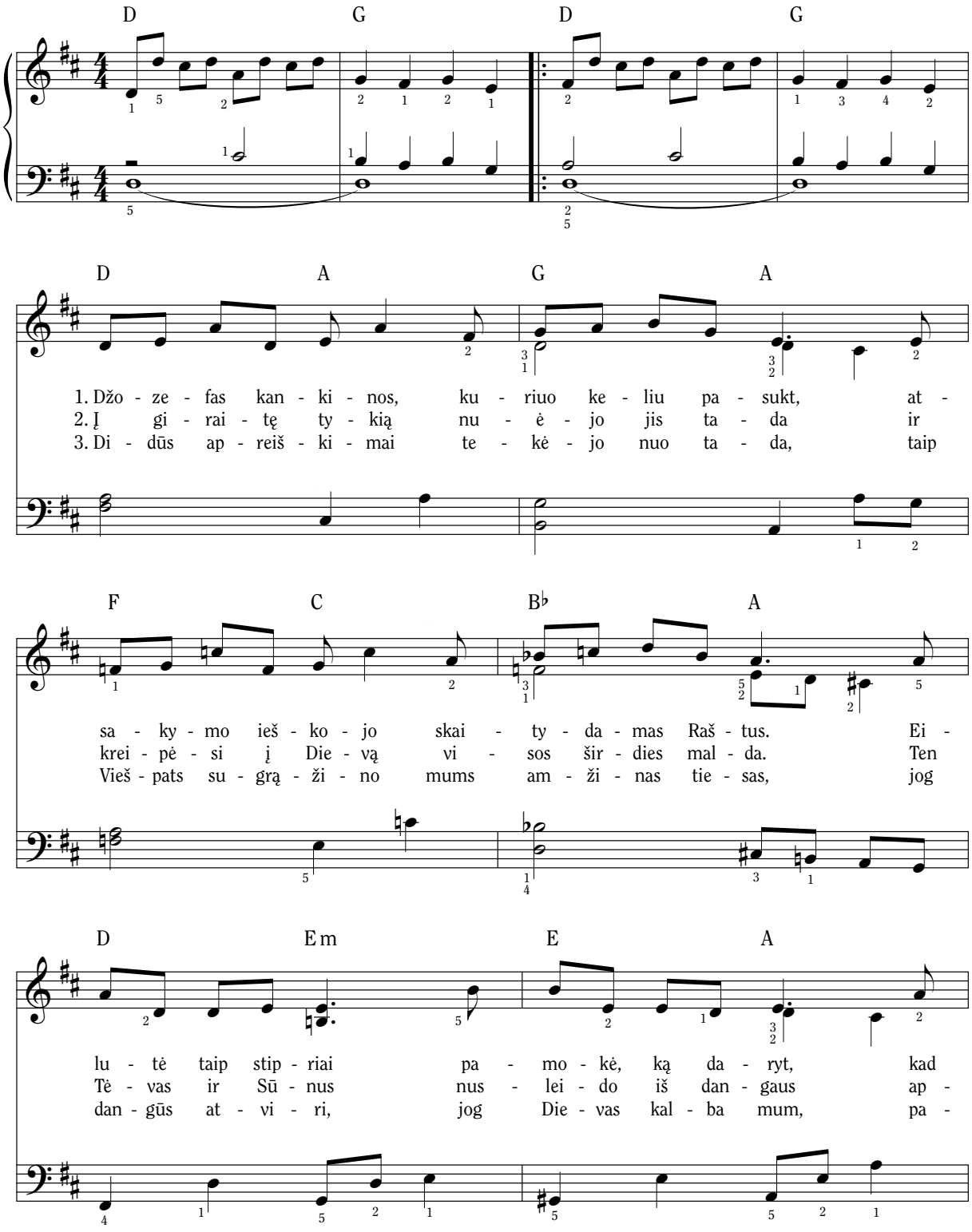

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.
Šią giesmę galima kopijuoti epizodiniam nekomerciniam naudojimui bažnyčioje ir namuose.
Ši pastaba turi būti ant kiekvienos kopijos.

SAROS KYL ILIUSTRACIJOS

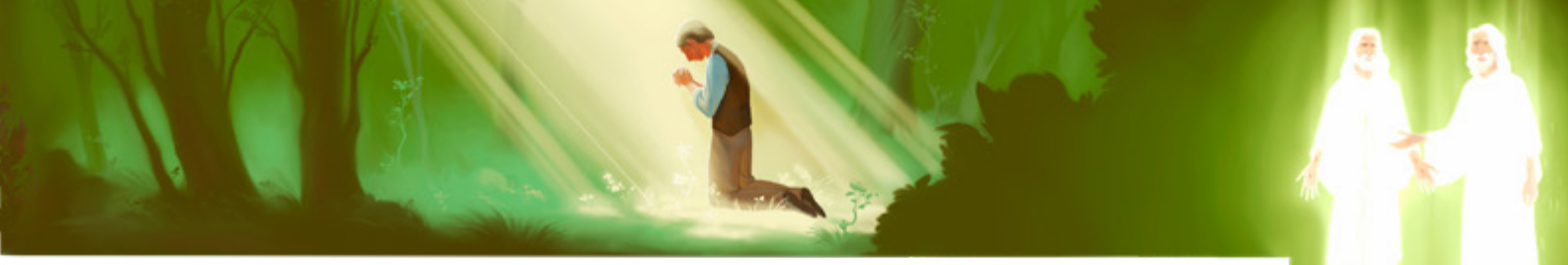

G Em F♯m Bm Em7 A7 D

jis nu-spren-dė pa-tį Die-vą ke-lio klaust pa-ban-dyt.
reikš-ti Die-vo ke-lio iš-si-gel-bėt sie-lai žmo-gaus. Į mal-dą
šau-kia pra-na-šą mus ves-ti Jo ke-liu dan-gun.

D Em F♯m Em Bm

jo dan-gus at-sa-kė, nes Die-vo a-ky-se jis bran-

A D G A D G

gus. Tad klaup-siuos aš. Tvir-tai ži-nau jau – mal-

Em A D G D

das Jis gir-di mūs.

Sveikinimai iš Šventosios giraitės!

Sveiki, mes – Margo ir Paolo.

1

Kai buvo keturiolikmetis, Džozefas Smitas gyveno rąstiniame name Niujorko valstijoje, JAV. Jis turėjo penkis brolius ir tris seseris. Jis buvo klusnus savo tėvams ir draugiškas kitiems. Drauge su šeima jis skaitė Bibliją, bet ne visi jo šeimos nariai ėjo į tą pačią bažnyčią.

2

Džozefas stropiai dirbdavo. Jis padėdavo kirsti medžius, kad jo šeima galėtų sėti javus. Jis taip pat padėdavo šeimai iš klevų leisti sulą, kad būtų galima pasidaryti cukraus.

Šį mėnesį, švęsdami Sugrąžinimą, apsilankysime vietoje, kur prieš 200 metų įvyko Pirmasis regėjimas.

3

Džozefas norėjo rasti tokią bažnyčią, kokia buvo Biblijos laikais. Vieną dieną jis nuėjo į giraitę ir meldėsi. Jam apsireiškė Dangiškasis Tėvas ir Jėzus. Jie pasakė, kad jam atleistos jo nuodėmės. Jie taip pat pasakė, kad jis neturėtų prisijungti nė prie vienos iš bažnyčių. Netrukus bus atkurta Jėzaus Bažnyčia!

4

Daugelis žmonių šaipėsi iš Džozefo dėl to, ką šis matė. Jie sakė, kad jis viską išsigalvojo. Tačiau Džozefas ir toliau kalbėjo tiesą. Jis sakė: „Aš žinojau tai, ir aš žinojau, kad tai žino Dievas, ir aš negalėčiau to paneigti“ (Džozefo Smito – Istorijos 1:25).

5

Šiais laikais žmonės gali aplankyti vietovę, kur Džozefas meldėsi. Tai graži ir labai rami vieta.

Šie vaikai gyvena ten, kur užaugo Džozefas Smitas!

Žinau, kad Šventoji giraitė yra ypatinga vieta, nes ten Džozefas Smitas meldėsi ir pamatė Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų.

Paiperė D., 5 m., Niujorkas, JAV

Esu dėkingas, kad gyvenu arti Džozefo Smito namų. Man patinka lankytis Grandino pastate, kur buvo spaustuvė. Man tikrai patinka matyti vietas, kur buvo pagaminti pirmieji Mormono Knygos egzemplioriai.

Raskou B., 9 m., Niujorkas, JAV

Ačiū, kad su mumis apsilankėte Šventojoje giraitėje. Susitiksime kitą kartą!

DŽIULĖS POLSON NUOTRAUKOS; ILIUSTRAVO KEITĖ MAKDY

Alonzo amžinoji šeima

Marisa Vidison
Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

*„Šventykla yra šventa vieta, kurioje esame užantspauduojami kartu“ (*Children’s Songbook, *95).*

„Velykos yra tinkamas metas galvoti apie Jėzų ir prisiminti Jo prisikėlimą“, – sako sesuo Rochas. Ji laiko Jėzaus paveikslėlį. „Dėl Jo mirę žmonės gali vėl tapti gyvi.“

Kai pradinukų mokytoja tai ištarė, Alonzas pakėlė akis. *Ar tai reiškia, kad aš vėl juos pamatysiu?* – susimąstė Alonzas.

Mama mirė prieš daugelį metų. Alonzas gerai jos neprisiminė, bet jam patiko žiūrėti į jos nuotraukas. Vėliau tėtis taip pat mirė.

Alonzas gyveno su savo senele Abuela. Ji mokė jį apie savo bažnyčią, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Jis ruošėsi krikštytis ir būti patvirtintas kitais metais, kai bus tinkamo amžiaus.

Tada sesuo Rochas pakėlė balto pastato nuotrauką. „Kita nuostabi Jėzaus dovana yra šventyklos. Viena iš šių šventyklų yra čia, Čilėje.“

Alonzas pažvelgė į auksinę statulą ant to pastato viršaus. Pastatas buvo nuostabus! Jis ėmė galvoti, kas vyksta ten, viduje.

Sesuo Rochas pasakė: „Šventykla yra vieta, kur šeimos amžiams užantspauduojamos kartu. Kai prisijungėme prie Bažnyčios, šioje šventykloje Santjage aš buvau užantspauduota su savo tėvais. Kadangi esame užantspauduoti, galėsiu būti su jais net po šio gyvenimo.“

Tai išgirdus, Alonzo širdis suvirpėjo. „O ar galiu aš būti užantspauduotas su savo tėvais? – paklausė jis. – Nors jie jau mirę.“

Sesuo Rochas linktelėjo. „Taip! Tai viena iš priežasčių, kodėl šventyklos tokios svarbios. Jos laimina visus mūsų šeimos narius, netgi jau mirusius.“

Visą likusią dienos dalį Alonzas toliau mąstė apie šventyklas. Jis paprašė Abuelos papasakoti jam daugiau. Ji papasakojo apie baltus drabužius, kuriuos žmonės dėvi šventyklose, ir apie gražius paveikslus ant sienų.

„Gražiausia ten, kur gali būti užantspauduotas su tėvais, – pasakė Abuela. – Paprašysime dviejų žmonių iš apylinkės, kad užantspaudavimo metu pastovėtų jų vietoje.“

„Ar galime vykti rytoj?“ – paklausė Alonzas. – Noriu amžinai būti su mama ir tėčiu!“

Abuela nusišypsojo. „Džiaugiuosi, kad nori ten vykti, – pasakė ji. – Bet artimiausia šventykla yra Konsepsjone. Mes neturime pakankamai pinigų autobuso bilietams.“

„Aš padėsiu sutaupyti pinigų kelionei!“ – sušuko Alonzas.

Nuo to laiko, kas kartą radęs monetą gatvėje ar, pasitaikius progai, kažkiek uždirbęs, Alonzas sumokėdavo dešimtinę, o likusius pinigus atiduodavo į jų kelionės į šventyklą fondą.

Po kelių taupymo mėnesių Alonzas ir Abuela galiausiai turėjo pakankamai pinigų kelionei į šventyklą. Jie paprašė, kad brolis ir sesuo Silvos keliautų drauge su jais. Atėjus kelionės dienai jie ilgai važiavo autobusu į Konsepsjono miestą. Buvo jau beveik saulėlydis, kai Alonzas tolumoje pastebėjo kažką spindint auksu.

„Aš matau angelą Moronį!“ – sušuko Alonzas, rodydamas į statulą ant mėlyno šventyklos kupolo stogo.

Tą naktį jie praleido šalia šventyklos esančiame bute. Ryte Alonzas pirmą kartą įžengė į šventyklą. Viduje jis pamatė didelį Jėzaus paveikslą. Juodu su Abuela apsirengė baltai. Jis jautėsi laimingas ir ramus.

Atėjus užantspaudavimo laikui, Alonzas įėjo į nuostabų kambarį su veidrodžiais ant sienų. Šventyklos tarnautojas parodė Alonzui, Abuelai ir Silvoms, kaip atsiklaupti aplink ypatingą stalą, vadinamą altoriumi. Ant jo buvo uždėtas minkštas audinys.

Brolis ir sesuo Silvos ten buvo vietoj Alonzo mamos ir tėčio. Abuela buvo vietoj jo sesers, kuri mirė prieš gimstant Alonzui.

Užmerkęs akis Alonzas įsivaizdavo visą savo šeimą drauge.

„*Laukiu nesulaukiu, kai vėl juos pamatysiu*, – pagalvojo Alonzas. – *Esu labai dėkingas, kad šeimos gali būti drauge amžinai!*“ ●

ILIUSTRAVO MARKAS DŽARMANAS

Sesuo Džojė D. Džouns
Pradinukų organizacijos
visuotinė prezidentė

Šventykla ir TU

DŽEREDO METJUSO ILIUSTRACIJA

Prieš tai, kai buvo atkurta Bažnyčia, žmonės tikėjo, kad, jei kas nors jų šeimoje mirdavo nepakrikštytas, to žmogaus jie niekada daugiau nebepamatys. Tačiau dėl to, kad įvyko Sugrąžinimas, už tokius žmones galime krikštytis šventykloje. Galime būti užantspauduoti drauge amžinybei!

Dangiškasis Tėvas pasirinko jus, kaip ir Džozefą Smitą, atlikti svarbų darbą gyvenime. Tam tikra to darbo dalis gali būti atlikta šventyklose. Galite surinkti savo protėvių, kurie nebuvo pakrikštyti, kai gyveno žemėje, vardus. Tada, gavę šventyklos rekomendaciją, galite vykti į šventyklą ir pasikrikštyti už juos.

Vykdydami šį darbą melskitės Dangiškajam Tėvui, kad jus vestų. Jums gali padėti net ir jūsų protėviai. Kokia svarbi ir šventa bus ši palaima jums ir jūsų protėviams!

Kai kurie iš jūsų galbūt negalėsite šventyklos darbo daryti šiuo metu, bet galėsite kažkada vėliau. Visada atminkite, kad esate Dievo vaikas. Jis tobulai myli jus.

Įsiklausykite į Šventosios Dvasios raginimus ir pasiruoškite kada nors vykti į šventyklą. Taip darydami, sukursite nuostabų gyvenimą sau ir savo buvusiems, dabartiniams ir ateities šeimos nariams. Kai vykdysite Viešpaties darbą, Jis jums padės. Esate viena iš Jo šauniausių dvasių. ●

Esate mylimas Dievo vaikas. Jis pažįsta ir myli jus.
Dievas pažinojo Džozefą Smitą. Tai taikytina ir jums.
Dievas jus pažįsta.

Vyresnysis Deilas Dž. Renlandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo
Pritaikyta iš „The Blessing of the Restoration for You“, *Liahona,* Feb. 2020, 52.

ILIUSTRAVO EIPRILĖ STOT

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

Brangūs tėveliai!

Ankstyvą 1820-ųjų pavasarį Džozefas Smitas pasimeldęs regėjo Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų. Šiame žurnale kalbama apie tą ypatingą įvykį. Štai kelios istorijos, kurias čia galite rasti:

- Paveikslėliais pasakojama, kodėl atkurtoji Bažnyčia yra Dievo plano dalis (D4–10).
- Prezidentas Nelsonas pasakoja, kaip galime padėti Sugrąžinimui (D2).
- Naujoje dainelėje mokoma apie Pirmąjį regėjimą (D16–17).
- Pasakojime mokoma, kaip Sugrąžinimas gali palaiminti mūsų šeimas (D20–21).

Argi ne nuostabu, kad galime priklausyti Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai? Dalykimės su pasauliu gerąja naujiena apie Jėzų ir Jo Bažnyčią!

Laimingų šv. Velykų!

Draugas

KAIP GALITE SAVO VAIKO PIEŠINĮ ARBA ISTORIJĄ ATSIŲSTI ŽURNALUI *LIAHONA*

Apsilankykite liahona.ChurchofJesusChrist.org ir spustelėkite „Submit an Article or Feedback“. Arba atsiųskite el. pašto adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org, nurodę vaiko vardą, pavardę, amžių, miestą, kuriame gyvena, ir pridėję tokį sutikimą: „Aš, [parašykite savo vardą ir pavardę], Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai leidžiu pateiktą medžiagą apie mano vaiką skelbti Bažnyčios žurnaluose, interneto tinklalapiuose, socialiniuose tinkluose ir kituose Bažnyčios leidiniuose.“ Laukiame jūsų laiškų!

Surask viduje paslėptą liahoną!

TURINYS

D2 Iš Pirmosios Prezidentūros. Padėkime Sugrąžinimui

D4 Jėzaus Kristaus Bažnyčia atkurta!

D11 Įdomybės. Raskite!

D12 Spalvinimo puslapis

D14 Bažnyčia Zulmai

D16 Muzika. Pirmasis regėjimas

D18 Sveikinimai iš Šventosios giraitės!

D20 Alonzo amžinoji šeima

D22 Šventykla ir tu

D23 Gera mintis

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. VISOS TEISĖS SAUGOMOS

LITHUANIAN
4 02167 19156 8